

Επιφυλλίδα

του Πανελληνίου Συλλόγου
Αλληλεγγύης Συνταξιούχων / ΔΕΗ
(ΠΑ.Σ.Α.Σ./ΔΕΗ)

Αριστοτέλους 11-15 5ος Όροφος, Αθήνα, ΤΚ 10432
Τηλέφωνο: 2105249317 - 2105232602, Φαξ: 2105249331
e-mail: pasasdeh@otenet.gr, website: www.pasas-deh.gr

Τεύχος 20^ο · ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ-ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ-ΜΑΡΤΙΟΣ 2025

Καλό Πάσχα!

Σε αυτό το τεύχος:

Της Σύntαξης.....	2
Το μπάχαλο των κρατικών θεσμών και η κυβερνητική αναληψία.....	3
Άλλο ένα «πράσινο» έγκλημα στα σκαριά!.....	4
Ή τα κέρδη τους ή οι ζωές μας.....	5
Η ειρήνη «κοστίζει».....	6
Όταν οι φίλοι του Ολυμπιακού πανηγύρισαν την ήττα τους, στο γήπεδο της Λεωφόρου.....	6
Ανακοινώσεις / Δραστηριότητα Παραρτημάτων / Πολιτιστική Δράση του Συλλόγου.....	7-9
Φίμωση και σκοταδισμός / Τα κέρδη τους, οι ζωές μας και ο βούρδουλας / Άλλη μια προσπάθεια αποπροσανατολισμού και συγκάλυψης.....	10
21η Μάρτη Παγκόσμια Μέρα Ποίησης.....	11
Νίκος Καββαδίας.....	12
Καμιά άλλη γη.....	12
Η σελίδα της γυναίκας: Εκδήλωση του ΠΑ.Σ.Α.Σ./ΔΕΗ για την Παγκόσμια Μέρα της Γυναίκας.....	13
Οι πρώτες απεργίες στη Σύρο το 1879.....	14
Το ρεμπέτικο τραγούδι.....	15
Αποκρία: Πανάρχαιη γιορτή υποδοχής της άνοιξης.....	16

Φτωχέ, σου μάραναν
κόποι και πόνοι
τη θέληση άβουλη,
πιωμένη αφιόνι!
Αν είν' ο λάκκος σου
πολύ βαθής
χρέος με τα χέρια σου
να σηκωθείς.

Καλλι Βαρυγιά

ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ

Συναδέλφισες, συνάδελφοι,

Στο τρίμηνο που ακολούθησε μετά την προηγούμενη έκδοση της επιφυλλίδας, είχαμε πολύ σημαντικές εξελίξεις.

Στις 28 Φεβρουαρίου ζήσαμε τη συγκλονιστική απεργία, όπου πάνω από ενάμιση εκατομμύριο διαδηλωτές πλημμύρισαν τις πλατείες σε όλη τη χώρα και το εξωτερικό.

Το έγκλημα των Τεμπών, τα στοιχεία που κυκλοφόρησαν σχετικά με το έγκλημα, το πόρισμα του Εθνικού Οργανισμού Διερεύνησης Αεροπορικών και Σιδηροδρομικών Ατυχημάτων και Ασφάλειας Μεταφορών (ΕΟΔΑΣΑΑΜ), αλλά και άλλες πλευρές της κυρίαρχης πολιτικής που θυσιάζει τα δικαιώματα της εργατικής τάξης στο όνομα της κερδοφορίας των επιχειρηματικών ομίλων, συγκίνησε και γέμισε με οργή το σύνολο του λαού και της νεολαίας.

Οι προσπάθειες της κυβέρνησης, αστικών κομμάτων, μέσα από τις συνδικαλιστικές τους παρατάξεις, και ΜΜΕ για να μη γίνει η απεργία και τα απεργιακά συλλαλητήρια έπεσαν στο κενό.

Την Παρασκευή 28 Φεβρουαρίου νέκρωσαν χώροι δουλειάς, έκλεισαν μαγαζιά, σχολεία και σχολές. Εργαζόμενοι, νέοι, συνταξιούχοι, συνολικά τα λαϊκά στρώματα συμμετείχαν μαζικά στις απεργιακές συγκεντρώσεις, όχι μόνο για το έγκλημα των Τεμπών, αλλά και για τα «Τέμπη» που ζούμε καθημερινά.

Για:

- τους 300 νεκρούς στους χώρους δουλειάς τα τελευταία δύο χρόνια
- την ανασφάλεια για το μέλλον
- την ένταση της εκμετάλλευσης
- την επίθεση στο εργατικό-λαϊκό εισόδημα, με την ακρίβεια, τους χαμηλούς μισθούς και τους φόρους
- την άθλια κατάσταση που βρίσκονται κρίσιμες κοινωνικές υπηρεσίες και υποδομές, όπως η παιδεία, η υγεία, η προστασία από φυσικά φαινόμενα και καταστροφές
- τις διεθνείς εξελίξεις και την εμπλοκή της χώρας μας στα πολεμικά μέτωπα

Βροντοφώναξαν το σύνθημα «**ή τα κέρδη τους ή οι ζωές μας**», αποτυπώνοντας τις πραγματικές αιτίες, έβαλαν εμπόδια στην απόκρυψη και συγκάλυψη των πραγματικών αιτιών του εγκλήματος στα Τέμπη και απαίτησαν να αποδοθούν οι πολιτικές και ποινικές ευθύνες των πολιτικών.

Έκαναν καθαρό ότι δεν θα συμβιβαστούν σε μια εναλλαγή ή σε μια αλλαγή πολιτικού προσωπικού, για να συνεχίζεται απρόσκοπτα η ίδια εγκληματική πολιτική με άλλη κυβέρνηση ή άλλα πρόσωπα και απαίτησε μια κοινωνία όπου οι ζωές μας δεν θα είναι «κόστος».

Σε διεθνές επίπεδο επίσης είχαμε γρήγορες και σύνθετες εξελίξεις. Ο ανταγωνισμός και οι συμμαχίες ανάμεσα στα διάφορα ιμπεριαλιστικά κράτη μετατρέπεται ολόκληρο τον πλανήτη σε ναρκοπέδιο για τους λαούς.

Υπεύθυνη Έκδοσης: Αγκαβανάκη Αιμιλία

Συντακτική Επιτροπή: Αγκαβανάκη Αιμιλία, Δερέμπεη Διαλεχτή, Μαστρολέων Ηλίας, Νικολάου Δημήτρης, Σταμέλλος Ηλίας, Στρούζας Γιάννης, Σώκος Γιάννης, Τσίρκας Πολύβιος

Τα παζάρια για τον πλούτο της Ουκρανίας είναι σε πλήρη εξέλιξη και αποκαλύπτουν με τον πιο τραγικό τρόπο τους πραγματικούς λόγους που γίνονται οι πόλεμοι. Τα ιδεολογικά επιχειρήματα που χρησιμοποιούσαν μέχρι χτες, όπως «η προσπάθεια της εδαφικής ακεραιότητας της Ουκρανίας» και οι «δυτικές φιλελεύθερες αξίες» από την πλευρά των δυτικών δυνάμεων ή η «αποναζιστικοποίηση της Ουκρανίας» από την πλευρά της Ρωσίας και των συμμάχων της έπεσαν ως «φύλλο συκής». ΗΠΑ και Ρωσία την ώρα που μιλάνε για «εκεχειρία» εξοπλίζονται και ετοιμάζονται για κλιμάκωση των συγκρούσεων, στο πλαίσιο των ανταγωνισμών ΗΠΑ-Κίνας. Το ίδιο και η Κίνα που προειδοποιεί τις ΗΠΑ πως είναι «έτοιμη για κάθε είδος πολέμου». Όσον αφορά την ΕΕ, που παρουσιαζόταν ως ένας οργανισμός που προωθεί την ειρηνική συνύπαρξη και τη φιλία των λαών, περνάει στην πολεμική οικονομία διαθέτοντας 800 δις. Οι συνέπειες για τους λαούς της Ευρώπης θα είναι δραματικές αφού τα 800 δις θα περικοπούν από τους κρατικούς προϋπολογισμούς που αφορούν τις στοιχειώδεις λαϊκές ανάγκες.

Στη Μέση Ανατολή προωθείται το απαράδεκτο σχέδιο ΗΠΑ-Ισραήλ για την ολοκλήρωση της εθνοκάθαρσης των Παλαιστινίων της Λωρίδας της Γάζας, μέσα από το μαζικό ξεριζωμό τους και το πέρασμα της «ιδιοκτησίας» στις ΗΠΑ, με πρόσχημα την ανοικοδόμηση και τη μετατροπή της σε... «*Ριβιέρα της Μέσης Ανατολής*». Το σχέδιο αυτό είναι η συνέχεια της γενοκτονίας του παλαιστινιακού λαού από το κράτος του Ισραήλ, με τη στήριξη των ΗΠΑ-NATO στο όνομα της «αυτοάμυνας» και της «ασφάλειας». Στην πραγματικότητα αφορά το ξαναμόιρασμα του κόσμου, τη δημιουργία της «Νέας Μέσης Ανατολής» και τη χάρση του «ινδικού εμπορικού δρόμου», που θα περνάει από το Ισραήλ και τα κατεχόμενα παλαιστινιακά εδάφη και θα είναι ο εναλλακτικός στους «δρόμους του μεταξιού» της Κίνας. Σε αυτούς τους σχεδιασμούς δεν χωράνε πουθενά ο παλαιστινιακός λαός και ο αγώνας του να αποκτήσει πατρίδα.

Ο ΠΑ.Σ.Α.Σ./ΔΕΗ όλο το προηγούμενο διάστημα συνέχισε την αγωνιστική-πολιτιστική δράση του, στα πλαίσια των αποφάσεων του ΔΣ και του αγωνιστικού προγράμματος των Συνεργαζόμενων Συνταξιούχων Οργανώσεων (ΣΕΑ).

Συγκροτημένα με τα πανό μας και με πολύ καλή συμμετοχή των συναδέλφων, δώσαμε αγωνιστικό παρόν σε όλο το αγωνιστικό πρόγραμμα της ΣΕΑ, τόσο στην Αθήνα, όσο και στην Περιφέρεια.

Στις 7 του Μάρτη συμμετείχαμε στην παναπτική συγκέντρωση στην Αθήνα, για τα θέματα της ακρίβειας, της υγείας και για την καταβολή των αναδρομικών, μετά και από την έκδοση της απόφασης του Ανώτατου Ειδικού Δικαστηρίου (ΑΕΔ). Απαιτήσαμε να μας αποδοθούν με πολιτική απόφαση τα δώρα και τα αναδρομικά των επικουρικών του 11 μήνου (2015-2016), χωρίς προαπαιτούμενα, προσφυγές και δικαστικές αποφάσεις. Άλλωστε με πολιτικές αποφάσεις επέβαλαν τις περικοπές των 8,5 δις για κάθε χρόνο από το 2012. Επιπλέον οι περικοπές του 11 μνηνου έχουν κριθεί αντισυνταγματικές. Γιατί η αντισυνταγματικότητα ισχύει για αυτούς που προσέφυγαν και όχι για όλους τους συνταξιούχους; Ας σταματήσει η κοροϊδία και να μας αποδοθούν τα αναδρομικά.

Επίσης συμμετείχαμε στις συσκέψεις και τα συλλαλητήρια της ΣΕΑ που έγιναν σε όλες τις πόλεις της χώρας.

Στις 11/4 το βράδυ, καλούμε όλα τα μέλη μας στην Αττική να δώσουν το παρόν στην εκδήλωση των συνταξιούχων στο Σύνταγμα.

Προχωρήσαμε στη δημιουργία του Περιφερειακού Παραρτήματος στη Θεσσαλία, υλοποιώντας την απόφαση του ΚΔΣ στη συνεδρίασή του στις 25/1/2025.

Στις 18 Μαρτίου συγκροτήθηκε σε Σώμα το ΔΣ του Παραρτήματος, με την παρακάτω σύνθεση: Απόστολος Παπανικολάου Πρόεδρος, Βασίλης Αγραφιώτης Αντιπρόεδρος, Περικλής Μπόκοτας Γενικός Γραμματέας, Περικλής Γιαννακός Αναπληρωτής Γραμματέας και Μαριάννα Βαρδούλη Ταμίας.

Ευχόμαστε στους συναδέλφους καλή δύναμη, καλούς αγώνες. Είμαστε βέβαιοι ότι θα ανταποκριθούν στις ανάγκες ανάπτυξης του συνταξιοκινημάτος στην περιοχή, στη μαζικοποίηση του Συλλόγου και στην αγωνιστική διεκδίκηση για λύσεις στα οξυμένα προβλήματα μας.

Ο ΠΑ.Σ.Α.Σ./ΔΕΗ, αταλάντευτα συνεχίζει την αγωνιστική του πορεία.

Μια πορεία που τον έχει καταξιώσει στους συνταξιούχους της ΔΕΗ. Σήμερα όλο και περισσότεροι συνάδελφοι δικαιώνουν το σύλλογο και συσπειρώνονται μαζί μας. Αυτό αποδεικνύεται από τη μαζικότητα του συλλόγου, την ανάγκη δημιουργίας του νέου Παραρτήματος στη Θεσσαλία, την αύξηση των μελών μας, σε μια εποχή που κυριαρχεί η απογοήτευση.

Μέσα από τις συσκέψεις, την Επιφυλλίδα, τις συζητήσεις, ενημερώνει τα μέλη του για όλες τις εξελίξεις.

Ταυτόχρονα φροντίζει για την ψυχαγωγία, τη δημιουργική απασχόληση, την ανάδειξη των ταλέντων των μελών του με τις πολιτιστικές-μορφωτικές δραστηριότητές του.

Ευχόμαστε σε όλους Καλό Πάσχα!

ΤΟ ΜΠΑΧΑΛΟ ΤΩΝ ΚΡΑΤΙΚΩΝ ΘΕΣΜΩΝ ΚΑΙ Η ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΑΝΑΛΗΨΙΑ

Εδώ και χρόνια παρατηρούμε τη λειτουργία των κρατικών θεσμών να είναι σε εμβρυακή κατάσταση, να υπολειπονται, να εμπλέκονται οι αρμοδιότητες, να παρεμβαίνουν κυρίως εκ των υστέρων, αντί να ασκούν προληπτική πολιτική, να αδιαφορούν για τα δίκαια των πολιτών και να λειτουργούν σε βάρος της κοινωνίας, αντί να είναι θεσμοί που υπηρετούν τον πολίτη και το δημόσιο συμφέρον.

Στη χώρα μας οι κρατικοί θεσμοί, λειτουργούν για την υπηρεσία του κυβερνητικού κόμματος, για την προστασία της οικονομικής ελίτ, των επιχειρηματικών ομίλων, των οικονομικά ισχυρών, της ρουσφετολογίας, της απόκρυψης εγκλημάτων, της συγκάλυψης, της επικοινωνιακής πολιτικής, της ωραιοποίησης των πραγμάτων, της **ανάληψης κυβερνητικής πολιτικής**, σε βάρος της κοινωνίας και των πολιτών.

Το σάπιο κρατικό καθεστώς είναι έτσι δομημένο, να εξυπηρετεί τα συμφέροντα της ολιγαρχίας, μέσα στο πλαίσιο του ευρύτερου καπιταλιστικού και κλεπτοκρατικού συστήματος, γι' αυτό και είναι εχθρικό προς τους φτωχούς και αδύνατους, προς τους εργαζόμενους, τους συνταξιούχους, προς τα λαϊκά στρώματα γενικότερα.

Γι' αυτό βλέπουμε πως το 95% των κρατικών εσόδων από τη φορολογία προέρχονται από τα λαϊκά στρώματα και μόνο το 5% από τους οικονομικά ισχυρούς, είτε άτομα, είτε επιχειρηματικούς ομίλους.

Γι' αυτό η δικαιοσύνη στη χώρα μας υπολειπονται, τα ΜΜΕ είναι ελεγχόμενα και προπαγανδίζουν υπέρ των κυβερνώντων και του αστικού συστήματος, η δημόσια υγεία διαλυμένη, η παιδεία το ίδιο και γενικά όλα τα δημόσια αγαθά να ξεπουλιούνται στο βωμό του κέρδους.

Γι' αυτό βλέπουμε τί έγινε στο **Μάτι**, 8 χρόνια πριν, στο **έγκλημα των Τεμπών**, στις **πυρκαγιές και πλημμύρες**, σε τόσα άλλα **εγκλήματα** και οι αρμόδιοι να καλύπτουν τις ευθύνες τους και η δικαιοσύνη δομημένη στα πλαίσια του συστήματος να μην αποδίδει δικαίωση και "ο χορός καλά κρατεί".

Οι μεγαλειώδεις διαδηλώσεις στις 28 Φλεβάρη, αλλά και τις άλλες μέρες, σε όλες τις πόλεις της χώρας, ακόμη και σε μικρά χωριά και νησιά και σε πολλές χώρες του εξωτερικού, εξέφρασαν το αίτημα

για αλλαγή και απαλλαγή της κοινωνίας από αυτό το σάπιο κρατικό σύστημα και κατεστημένο που μας κυβερνά εδώ και χρόνια.

Το σύνθημα που κυριάρχησε **«Η τα κέρδη τους, ή οι ζωές μας»**, δείχνει πως η ανοχή του λαού, η αγανάκτηση, η αγωνία, ο θυμός, η **απαίτηση** για αλλαγή πορείας παίρνει σιγά - σιγά σάρκα και οστά και εκφράζεται σαν παλλαϊκό αίτημα.

Στις συγκεντρώσεις αυτές πρωταγωνίστησαν, οι ταξικές πολιτικές δυνάμεις, τα ταξικά συνδικάτα, το ταξικό κίνημα συνολικά, γι' αυτό και ήταν μαζικές και μαχητικές.

Όλοι μας πρέπει να κατανοήσουμε, πως πρέπει να συνεχιστεί αυτή η μαχητική και αγωνιστική πορεία για να έχει έστω κάποια θετικά αποτελέσματα προς το συμφέρον του λαού και της κοινωνίας.

Ο ΠΑ.Σ.Α.Σ./ΔΕΗ μαζί με την Ομοσπονδία μας και την Συντονιστική Επιτροπή Αγώνα Συνταξιούχων (ΣΕΑ) ήταν παρών με τα μέλη και στελέχη του σε όλη την Ελλάδα.

Ο ανασχηματισμός της κυβέρνησης έγινε **«για το θεαθήναι»**, για να συγκαλύψει τα αίτια και τις ευθύνες των κυβερνώντων και να «ρίξει στάχτη στα μάτια του λαού» και η ανάληψη κυβερνητική πολιτική όσον αφορά στα προβλήματά μας θα συνεχιστεί.

Το αστικό καθεστώς δομημένο στις κατευθυντήριες γραμμές της Ε.Ε., των επιχειρηματικών ομίλων δεν πτοείται και δεν γκρεμίζεται χωρίς την οργανωμένη πάλη του λαού και των ταξικών συνδικάτων.

Αν θέλουμε μια καλύτερη κοινωνία για τα παιδιά και εγγόνια μας, πρέπει να αφυπνιστεί ο «γίγαντας λαός», να αφυπνιστεί και να χειραφετηθεί και σ' αυτό μπορούμε και εμείς σαν κίνημα συνταξιούχων να προσφέρουμε το λιθαράκι μας, με τη συμμετοχή μας στην σένη ταξική πάλη, για μια άλλη κοινωνία, μια κοινωνία χωρίς εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο.

Συνταξιούχοι, γραφτείτε στον ΠΑ.Σ.Α.Σ./ΔΕΗ, **η Ενότητα φέρνει την δύναμη και η δύναμη τη Νίκη**.

Πολύβιος Τσίρκας
Πρόεδρος Π.Α.Σ.Α.Σ./ΔΕΗ

Άλλο ένα «πράσινο» έγκλημα στα σκαριά!

Στον Έβρο και στη Ροδόπη λειτουργούν 276 ανεμογεννήτριες, οι περισσότερες εξ αυτών είναι εγκατεστημένες σε κρίσιμους βιότοπους για τα απειλούμενα είδη πουλιών και νυχτερίδων.

Οι επιπτώσεις είναι πολύ σοβαρές. Έως σήμερα έχουν καταγραφεί 563 περιστατικά θανάτωσης πουλιών και νυχτερίδων. Τα πραγματικά περιστατικά είναι ακόμη περισσότερα.

Παρά την πληθώρα μελετών που έχουν εκπονηθεί για τις επιπτώσεις των ανεμογεννητριών στη βιοποικιλότητα και στα οικοσυστήματα, παρά τις προειδοποιήσεις αρμόδιων υπηρεσιών, παρά την τραγική καθημερινή πραγματικότητα των περιστατικών, η αδειοδότηση Αιολικών Σταθμών συνεχίζεται.

Όμως στα «αρπακτικά» της ενέργειας δεν φτάνει μόνο η στεριά. Σχεδιάζουν να επεκταθούν και στη θάλασσα, με την κατασκευή δύο υπεράκτιων αιολικών πάρκων (ΥΑΠ) στη θαλάσσια περιοχή ανάμεσα στην Αλεξανδρούπολη και τη Σαμοθράκη. Προβλέπεται η εγκατάσταση 60 περίπου ανεμογεννητριών, συνολικής ισχύος άνω των 600 MW. Βλέπετε η ταχύτητα του ανέμου είναι πιο σταθερή απ' ό,τι στα βουνά...

Η ενημέρωση των ειδικών επιστημόνων από το Ινστιτούτο Αλιευτικής Έρευνας δεν αφήνει περιθώρια παρερμηνειών:

- Η χωροθέτηση έγινε στην «καρδιά» του Θρακικού πελάγους, που αποτελεί το σημαντικότερο αλιευτικό πεδίο, από το οποίο προέρχεται το 26% του συνόλου των αλιευμάτων της χώρας. Θα επηρεάσουν την κυκλοφορία των παράκτιων θαλάσσιων ρευμάτων που συμβάλουν στην ευρωστία των ιχθυοαποθεμάτων, θα βάλουν εμπόδια στη μετανάστευση για αναπαραγωγή προστατευόμενων ειδών ψαριών προς τον ποταμό του Έβρου, θα επιβαρύνουν άλλα προστατευόμενα είδη της θαλάσσιας πανίδας (κυρίως κυτοειδή) λόγω του περιβαλλοντικού θορύβου και της ηλεκτρομαγνητικής ακτινοβολίας, σε περιοχή που κατά τα άλλα είναι χαρακτηρισμένη «NATURA 2000».

- Η προβλεπόμενη εγκατάσταση βρίσκεται μέσα στο διάδρομο που χρησιμοποιούν μεταναστευτικά πουλιά, πολλά από αυτά απειλούμενα είδη, από και προς το Δέλτα του Έβρου με φανερό τον κίνδυνο για αυτά.

- Επιπτώσεις επίσης θα υπάρξουν και για τα λιβάδια της Ποσειδωνίας στη Σαμοθράκη, που εκτός της γενικότερης οικολογικής σημασίας τους (παράγουν οξυγόνο), η βέβαιη υποβάθμισή τους θα επηρεάσει και εμπορικά αλιευτικά είδη.

- Οι ανεμογεννήτριες θα είναι πακτωμένες με εκατομμύρια κυ-

βικά μπετόν στις βάσεις τους. Το ύψος τους θα είναι περίπου 320 μέτρα πάνω από την επιφάνεια της θάλασσας. Κι όταν φτάσει η ημερομηνία λήξης τους, προφανώς το μπετόν θα παραμείνει!

Για να παρακαμφθεί μάλιστα η ασυμβατότητα του Θρακικού πελάγους με τη σχεδιασμένη επένδυση, ονομάστηκε ως «Περιοχή Πρώτης Επιλογής» και τα έργα «Πιλοτικά», ώστε να εξαιρούνται περιβαλλοντικής αδειοδότησης.

Οι επιπτώσεις από τις ανεμογεννήτριες θα προστεθούν σε αυτές της πλωτής Μονάδας αποθήκευσης και επαναεριοποίησης υγροποιημένου Φυσικού Αερίου (FSRU). Το θαλασσινό νερό, που χρησιμοποιεί επιστρέφει στη θάλασσα σε θερμοκρασία χαμηλότερη κατά 7 βαθμούς Κελσίου, από την αρχική. Σε ετήσια βάση, το νερό που αντλείται από τη θάλασσα για αυτήν τη διαδικασία είναι 31 εκατομ. m³. Στο νερό προστίθεται υποχλωρίτης για τη θανάτωση των θαλάσσιων οργανισμών και για να μην υπάρξει διάβρωση στις μεταλλικές επιφάνειες του σταθμού. Όλα τα δισεκατομμύρια αβγά και ψάρια που απορροφούνται επηρεάζουν σαφώς και την αλιεία, καθώς χάνονται πολύτιμα νεαρά άτομα (γόνος).

Η τοποθέτηση τεράστιων ανεμογεννητριών μπροστά στο Δέλτα του Έβρου μέσα σε περιοχή NATURA, αποδεικνύουν πόσο μεγάλες είναι οι αυταπάτες για όσους πιστεύουν ότι τα κέρδη των μονοπωλίων μπορούν να συνυπάρχουν με την προστασία του περιβάλλοντος και την ποιότητα της ζωής των κατοίκων.

Πρόσφατες ήταν οι αντιδράσεις και κινητοποιήσεις φορέων για αντίστοιχο εγχείρημα εγκατάστασης ΥΑΠ στον Πατραϊκό κόλπο.

Η κυβέρνηση, στο πλαίσιο του Εθνικού Προγράμματος προβλέπει την ανάπτυξη πλωτών και σταθερής βάσης ΥΑΠ σε 25 περιοχές της χώρας, με συνολική δυναμικότητα 12,4GW.

Στο όνομα της «πράσινης μετάβασης» η χώρα απ' άκρη σ' άκρη μετατρέπεται άναρχα σ' ένα απέραντο αιολικό πάρκο. Αυτή η πολιτική στηρίζεται, όχι μόνο από την κυβέρνηση της ΝΔ, αλλά και τα υπόλοιπα κόμματα, ιδιαίτερα τον ΣΥΡΙΖΑ και το ΠΑΣΟΚ.

Ο ισχυρισμός ότι η μεγέθυνση του ποσοστού της συμμετοχής των ΑΠΕ στο ενεργειακό μίγμα της χώρας συμβάλλει στην ενεργειακή αυτονομία και την ενεργειακή ασφάλεια και ότι θα έχουμε πολύ φθηνή και άφθονη καθαρή ενέργεια, είναι τουλάχιστον προκλητικές. Τα λαϊκά στρώματα το έχουν νοιώσει από πρώτο χέρι, αφού καλούνται να χρυσοπληρώνουν τα τέλη των ΑΠΕ και να θησαυρίζουν οι ιδιώτες μεγαλοπαραγωγοί. Αν και η συμμετοχή των ΑΠΕ στο ενεργειακό μίγμα αγγίζει το 50% (από 13% το 2005), η τιμή της «πράσινης» kwh υπερδιπλασιάστηκε!!

Ή τα κέρδη τους ή οι ζωές μας

«Ή τα κέρδη τους, ή οι ζωές μας». Αυτό το σύνθημα, που γεννήθηκε στους μαζικούς αγώνες του λαού και της νεολαίας, ειδικά μετά το έγκλημα στα Τέμπη, περιγράφει τις «ράγες» πάνω στις οποίες τρέχει η αντιλαϊκή πολιτική όλων διαχρονικά των αστικών κυβερνήσεων, παρασέρνοντας δικαιώματα και ανάγκες του λαού.

Πάνω από ένα εκατομμύριο απεργοί, διαδηλωτές και κυρίως νέοι άνθρωποι πλημμύρισαν τις πλατείες σε όλη τη χώρα, αλλά και στο εξωτερικό. Μπορεί πλέον να γραφτεί με μεγάλα γράμματα πως στις 28 Φεβρουαρίου 2025, μέρα συμπλήρωσης δύο χρόνων από το έγκλημα στα Τέμπη, πραγματοποιήθηκε η μεγαλύτερη απεργία που έχει γνωρίσει ποτέ αυτός ο τόπος, ενώ οι μεγάλες λαϊκές κινητοποιήσεις συνεχίζονται και θα συνεχίζονται όσο η κυρίαρχη πολιτική βάζει τα κέρδη πάνω από τον άνθρωπο!

Το έγκλημα των Τεμπών βρίσκεται στην «κορυφή» μιας ευρύτερης εργατικής - λαϊκής αγανάκτησης και δυσαρέσκειας, ανησυχίας και προβληματισμού για το μέλλον, που τροφοδοτείται συνολικά από τα αδιέξοδα αυτού του συστήματος, αυτής της πολιτικής, σε όλη τη ζωή των εργαζομένων και του λαού.

Μιας πολιτικής με κοινό παρονομαστή το κυνήγι του μεγαλύτερου κέρδους για τους επιχειρηματικούς ομίλους και του μικρότερου κόστους για το κράτος, μιας πολιτικής που στρώνει το έδαφος για νέες τραγωδίες.

Τί είναι για παράδειγμα οι γερασμένες και ασυνήρητες υποδομές, όπως οι χιλιάδες γέφυρες σε όλη τη χώρα, που μετράνε 40 και πλέον χρόνια ζωής, με ελάχιστη ή και καθόλου φροντίδα από το κράτος;

Τί είναι τα παλιά και υποσυντηρημένα σχολικά κτίρια σε όλη τη χώρα, που το 50% απ' αυτά είναι ηλικίας μεταξύ 30 και 50 ετών και τα οποία δεν έχουν ελεγχθεί για την περίπτωση σεισμού; Πόσα νέα «Τέμπη» μπορεί να κρύβονται από πίσω, αν γίνει κάποιος μεγάλος σεισμός;

Τί είναι τα δεκάδες μεγάλα σιδηροδρομικά τούνελ σε όλη τη χώρα, που δεν πληρούν καμιά από τις προϋποθέσεις πυρασφάλειας και ασφαλούς διαφυγής σε περίπτωση ατυχήματος;

Τί είναι το αχανές θριάσιο και άλλες μεγάλες βιομηχανικές ζώνες, με χιλιάδες επιχειρήσεις, φουγάρα και δεξαμενές ανάμεσα σε σπίτια; Όπου δεν υπάρχει κανένα σχέδιο εκκένωσης και διαφυγής, όχι μόνο για τους κατοίκους και τους εργαζόμενους σ' αυτές τις περιοχές, αλλά και για τους κατοίκους των αστικών κέντρων που απειλούνται σε περίπτωση Βιομηχανικού Ατυχήματος Μεγάλης Έκτασης, όπως η Αθήνα;

Τί είναι το παλιό και υποσυντηρητό τροχαίο υλικό και τα οχήματα στις αστικές συγκοινωνίες, με τις συχνές βλάβες και τα ατυχήματα;

Τί είναι το μακελειό στους χώρους δουλειάς, όπου ένας εργάτης σκοτώνεται κάθε τρεις μέρες και δεκάδες σακατεύονται, εξαιτίας της έλλειψης μέτρων υγείας και ασφάλειας, που η εργοδοσία λογαριάζει σαν κόστος;

Τί είναι οι δεκάδες άδειες από τον ΟΣΕ, για διέλευση στρατιωτικού υλικού των ΗΠΑ - ΝΑΤΟ μέσα από το σιδηροδρομικό

κό δίκτυο, με ό,τι κινδύνους φέρνει αυτό για την ασφάλεια των επιβατών, των περιοχών, του λαού μας;

Όπως τα φορτία με το τρινιτροτολουόλιο (ΤΝΤ) που μετέφεραν τον Φεβρουάριο στο Λαύριο, μέσα από σπίτια και σχολεία, χωρίς καν συνοδεία και μέτρα ασφαλείας και τα οποία τα σταμάτησε το Εργατικό Κέντρο, εμποδίζοντας την επικίνδυνη διέλευσή τους, ενώ δεν έχει αποκλειστεί το ενδεχόμενο, το φορτίο της εμπορικής αμαξοστοιχίας στο έγκλημα των Τεμπών να σχετίζεται με επικίνδυνες ουσίες που χρησιμοποιούνται σε ΝΑΤΟικά οπλικά πολεμικά συστήματα, εξαιτίας των οποίων προκλήθηκε πυρκαγιά μετά τη σύγκρουση.

Ανύπαρκτη λοιπόν η προστασία του λαού, με τις τραγωδίες να διαδέχονται η μία την άλλη: Από το Μάτι και τη Μάνδρα μέχρι τις πλημμύρες του «Ντάνιελ» στη Θεσσαλία, από τις πυρκαγιές σε Αττική, Εύβοια, Ρόδο μέχρι τα Τέμπη. Παντού μπαίνει η σφραγίδα του «πιο ικανού» κράτους για τη θωράκιση των επιχειρηματικών ομίλων, που γι' αυτό γίνεται όλο και πιο εχθρικό για το λαό και τη ζωή του.

Να λοιπόν πόσα «Τέμπη» διασχίζει κάθε μέρα ο λαός, επιβάτης στο τρένο που τρέχει με σπασμένα φρένα πάνω στις ράγες του κέρδους, με μηχανοδηγό τις εκάστοτε αστικές κυβερνήσεις.

Ή τα κέρδη τους, ή οι ζωές μας λοιπόν... Γιατί δεν υπάρχει καμιά πολιτική που να μπορεί να τα συμβιβάσει, που να υπηρετεί και τα δύο ταυτόχρονα.

Αυτήν την αντιλαϊκή πολιτική πρέπει να «εκτροχιάσει» ο λαός με την πάλη του! Να αλλάξει πορεία το τρένο, όχι μόνο ο μηχανοδηγός! Γιατί δεν είναι μονόδρομος η ζωή του να περνάει μέσα από «Τέμπη». Γιατί υπάρχουν σήμερα οι δυνατότητες να ζούμε καλύτερα και με ασφάλεια, βάζοντας στο στόχαστρο την εγκληματική πολιτική του κέρδους. Παλεύοντας για την ανατροπή αυτού του βάρβαρου συστήματος, που κοστολογεί την ασφάλεια και τη ζωή του λαού και της νεολαίας.

Η δυσπιστία του λαού, σε αυτό το σύστημα που τον τσακίζει, να τροφοδοτεί ακόμα περισσότερο τον οργανωμένο αγώνα, τη συμμετοχή στη ζωή των συνδικάτων, την αλλαγή των συσχετισμών παντού, σε βάρος των δυνάμεων του συστήματος. Να παίρνει αυτός ο αγώνας πανελλαδικά και συντονισμένα χαρακτηριστικά, συνενώνοντας τα κινήματα των εργαζομένων και των άλλων κοινωνικών - λαϊκών δυνάμεων μεταξύ τους στον κοινό στόχο, της ανατροπής αυτής της πολιτικής.

Να τροφοδοτεί ακόμα περισσότερο το ρεύμα αμφισβήτησης της κυρίαρχης πολιτικής, για μια άλλη οργάνωση της κοινωνίας και της οικονομίας, όπου οι ζωές των εργαζομένων θα πάνε να λογαριάζονται σαν «κόστος». Σε αυτόν το δρόμο είναι που μπορεί η μεγάλη λαϊκή πλειοψηφία και να μεγαλουργήσει, και να βρει την πραγματική δικαίωση για όλα τα αποτρόπαια εγκλήματα της σημερινής βαρβαρότητας.

Η απάντηση λοιπόν στο δίλημμα «ή τα κέρδη τους ή οι ζωές μας» είναι «οι ζωές μας»! Για να τους τρομάξει ο λαός και να πάνε να τον τρομάζουν. Για να δυναμώσουν ο αγώνας και η διεκδίκηση, που θα βάζουν εμπόδια στην αντιλαϊκή πολιτική τους, θα δίνουν ανάσες στο λαό και θα «στρώνουν» ράγες αντεπίθεσης για τις σύγχρονες ανάγκες του.

Για τη δικαίωση των νεκρών, για να μην ξαναγίνουν νέα Τέμπη, αλλά και για όλα τα «Τέμπη» της ζωής μας.

Η ειρήνη «κοστίζει»

Στο όνομα της «ειρήνης», αλλά και της «υπεράσπισης της ελευθερίας» συνεχίζεται η πολεμική προετοιμασία για γενικευμένη σύγκρουση, με τις πολεμικές εστίες σε Ουκρανία, Μέση Ανατολή και τη σφαγή του παλαιστινιακού λαού, να αλληλοσυνδέονται με τα παζάρια για τη μοιρασιά της λείας.

Την ίδια ώρα λοιπόν που τα διάφορα επιτελεία μιλάνε για «εκεχειρία» στην Ουκρανία και σπέρνουν εφησυχασμό, **ΗΠΑ και Ρωσία εξοπλίζονται σαν αστακοί και ετοιμάζονται για κλιμάκωση των συγκρούσεων**, με φόντο τον ανταγωνισμό ΗΠΑ - Κίνας.

Το ίδιο και η Κίνα, που προειδοποιεί τις ΗΠΑ πως είναι «έτοιμη για κάθε είδος πολέμου».

Στην ίδια γραμμή και η **ΕΕ με τη «Λευκή Βίβλο για την Άμυνα» κηρύσσει και επίσημα το πέρασμα στην πολεμική οικονομία**, ρίχνοντας ασύλληπτα ποσά στην ενίσχυση της πολεμικής βιομηχανίας, με σκοπό να υπερασπιστεί τα μονοπώλια της στον παγκόσμιο ανταγωνισμό που οξύνεται, συντρίβοντας παλιές συμφωνίες και συμβιβασμούς.

Οι συνέπειες από τη στρατιωτικοποίηση της οικονομίας της ΕΕ είναι καταγιστικές για τους λαούς. Ήδη στρώνεται το έδαφος για νέες περικοπές στους κρατικούς προϋπολογισμούς που αφορούν και τις πιο στοιχειώδεις ανάγκες.

«Η ειρήνη κοστίζει» είναι το σλόγκαν τους...

Εκβιάζουν τους λαούς να πληρώσουν αδιαμαρτύρητα το κόστος των εξοπλισμών και παρουσιάζουν περίπου ως πολυτέλεια, σε συνθήκες πολεμικής προετοιμασίας, ακόμα και τα ψίχουλα που δίνει το κράτος για τις κοινωνικές ανάγκες!

Παράλληλα προσπαθούν να παρουσιάσουν την προετοιμασία για

πόλεμο ως ευκαιρία για ανάκαμψη της οικονομίας και νέες θέσεις εργασίας στην πολεμική βιομηχανία, όπου επενδύονται κεφάλαια και από τομείς που βρίσκονται σε σοβαρή υποχώρηση (π.χ. γερμανική αυτοκινητοβιομηχανία).

Σε όλο αυτό το πλαίσιο που διαμορφώνεται η **ελληνική κυβέρνηση και μαζί της όλα τα συστημικά κόμματα έχουν τεράστιες ευθύνες** για όσα ξεδιπλώνονται σε βάρος μας.

Οι ίδιοι που απορρίπτουν και συκοφαντούν κάθε λαϊκή διεκδίκηση για αξιοπρεπείς μισθούς, δωρεάν Υγεία, ασφάλεια στις μεταφορές και επικαλούνται τις «αντοχές της οικονομίας», σπηρίζουν τη στροφή στην «πολεμική οικονομία» ως στρατηγική επιλογή, ακόμα και με παράκαμψη της «δημοσιονομικής σταθερότητας», που είναι το ιερό δισκοπότηρο για την ΕΕ.

Πίσω όμως από τις πολεμικές ιαχές κρύβονται οι τεράστιες αντιθέσεις τους, κάνοντας ακόμα πιο δύσκολη τη χειραγώγηση των λαών στα πολεμοκάπηλα σχέδια τους. Κανένα φόβο, απογοήτευση ή εφησυχασμό δεν πρέπει να δείξουμε.

Σε έναν κόσμο που φλέγεται, διέξοδο μπορούν να δώσουν μόνο οι λαοί με αγωνιστική πυγμή και αποφασιστικότητα, ανατρέποντας αυτήν την πολιτική που προετοιμάζει νέες εκατόμβες.

Όταν οι φίλοι του Ολυμπιακού πανηγύρισαν την ήττα τους, στο γήπεδο της Λεωφόρου

Με αφορμή τις πρόσφατες εκδηλώσεις για τα 100 χρόνια από την ίδρυση του Ολυμπιακού θυμηθήκαμε μια από τις πιο ιδιαίτερες σελίδες στην ιστορία του ελληνικού ποδοσφαίρου.

Είναι γνωστό πως κατά τη διάρκεια του εμφυλίου πολέμου, αλλά και κατοπινά, λειτούργησε το κολαστήριο της Μακρονήσου, όπου χιλιάδες δημοκράτες, αριστεροί, κομμουνιστές αγωνιστές βασανίστηκαν και δολοφονήθηκαν. «Κείνο το βράδυ σώπαιναν οι λύκοι γιατί ουρλιάζανε οι άνθρωποι», έγραφε ο Λουντέμης.

Επειδή οι φρικαλεότητες στη Μακρόνησο σήκωσαν ένα κύμα παγκόσμιας κατακραυγής, οι Αρχές έκαναν προσπάθεια «εξωραϊσμού» της εικόνας του κολαστηρίου, διοργανώνοντας διάφορες πολιτιστικές και αθλητικές δραστηριότητες. Στα πλαίσια αυτό ιδρύθηκε η **Ποδοσφαιρική Ομάδα της Μακρονήσου** που είχε στις τάξεις της εξόριστους ποδοσφαιριστές όπως: οι **Αντώνης Παπαντωνίου, Φωκός** (Παναθηναϊκός), **Γιώργος Δαρίβας, Νίκος Πολίτης, Διονύσης Γεωργάτος, Μαλαμόπουλος** (Ολυμπιακός), **Γιώργος Πατικιώτης, Νίκος Λιάρος** (Εθνικός), **Παπαδόπουλος** (Απόλλων), **Ιωαννίδης** (Ηρακλής), **Καραβασίλης** (Προοδευτική), **Ζώτσος** (ΜΕΝΤ) κ.α.

Στις 26 Ιανουαρίου 1949 στο γήπεδο της Λεωφόρου Αλεξάνδρας, η ομάδα της Μακρονήσου αντιμετώπισε τον πρωταθλητή Ολυμπι-

ακό. Η ομάδα της Μακρονήσου νίκησε με 2-1, ενώ περισσότεροι από 15.000 φίλοι του Ολυμπιακού, που βρίσκονταν στο γήπεδο, πανηγύρισαν με φωνές, χειροκροτήματα, συνθήματα μπροστά στα σκυθρωπά και βλοσυρά πρόσωπα των επισήμων (υπουργός Στρατιωτικών Π. Κανελλόπουλος) και βασιανιστών.

Αργότερα η ομάδα της Μακρονήσου κέρδισε τον Παναθηναϊκό, τον Ολυμπιακό Λαυρίου, τη μικτή Λαυρίου, την ομάδα της Αστυνομίας Πόλεων. Αποτέλεσμα; στα τέλη περίπου του 1949 οι Αρχές διέταξαν τη διάλυση της ποδοσφαιρικής ομάδας του νησιού !!!

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

8 Μάρτη, ιστορική επέτειος αφιερωμένη στους αγώνες των εργαζόμενων γυναικών για ίσες αμοιβές με τους άντρες, για ανθρώπινες συνθήκες δουλειάς, για λιγότερες ώρες εργασίας.

8 Μάρτη, μέρα τιμής και μνήμης, μέρα απολογισμού των αγώνων για κοινωνική ισότητα των δυο φύλων. Μέρα στοχασμού και αποφασιστικότητας για γυναίκες και άντρες, μέρα υπόσχεσης για νέους αγώνες, ώστε μαζί να αγωνιστούμε για τη ζωή που μας αξίζει.

Οι μεγάλοι γυναικείοι εργατικοί αγώνες των προηγούμενων αιώνων φωτίζουν το δρόμο του αγώνα για την ιστιμία και τη χειραφέτηση των γυναικών σήμερα.

8 Μάρτη 2025. Άλλη μια χρονιά με το θέμα της ειρήνης να αμφισβητείται στην Ευρώπη, στη Μέση Ανατολή, αλλά και παγκόσμια. Με τους πολεμικούς εξοπλισμούς και τις ΝΑΤΟϊκές δαπάνες να αυξάνονται και την ακρίβεια να σπάει κόκκαλα. Με την παραπέρα εμπορευματοποίηση των υπηρεσιών υγείας, τις μεγάλες ελλείψεις σε νοσηλευτικό και ιατρικό προσωπικό στα δημόσια νοσοκομεία. Με το τεράστιο θέμα της φροντίδας των ηλικιωμένων, αφημένο ουσιαστικά στην ιδιωτική πρωτοβουλία.

Ακόμη μια χρονιά χωρίς να αποδοθούν οι πολιτικές και ποινικές ευθύνες στους υπεύθυνους για το έγκλημα των Τεμπών.

Ο ΠΑ.Σ.Α.Σ./ΔΕΗ απευθύνει κάλεσμα αγωνιστικής δράσης στις γυναίκες μέλη του.

Η συμμετοχή των γυναικών στη ζωή και στη δράση του Συλλόγου μας παρά τα αντικειμενικά και υποκειμενικά εμπόδια που αντιμετωπίζουν είναι αναγκαία για την αποτελεσματικότητα των αγώνων μας.

Ο συλλογικός αγώνας εργαζόμενων, συνταξιούχων, μαζικών φορέων με το αγωνιστικό γυναικείο κίνημα που εκφράζεται μέσα από την Ομοσπονδία Γυναικών Ελλάδος (ΟΓΕ) και τους συλλόγους της είναι απαραίτητος, γιατί και τα δύο φύλα έχουμε τον ίδιο εκθρό, την ταξική εκμετάλλευση. Συνεπώς συλλογικά και μαζικά πρέπει να διεκδικήσουμε ισότητα δικαιώματα και ένα ισότιμο κοινωνικό σύστημα.

Με τη συμμετοχή μας στους αγώνες γινόμαστε παραδείγματα αγωνιστικής στάσης ζωής για τα παιδιά και τα εγγόνια μας.

Ο ΠΑ.Σ.Α.Σ./ΔΕΗ τιμά την Παγκόσμια Ημέρα της Γυναίκας με ειδική εκδήλωση στα Γραφεία του Συλλόγου μας (Αριστοτέλους 11-15 στον 5ο όροφο) την Πέμπτη 6/3/2025 και ώρα 10.30 π.μ

Να μη λείψει καμιά και κανένας!

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ – ΚΑΛΕΣΜΑ

ΤΗΝ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 7 ΜΑΡΤΗ ΩΡΑ 10π.μ ΟΙ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΙ ΟΛΗΣ ΤΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ ΔΙΝΟΥΝ ΤΟ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ ΤΟΥΣ «ΠΑΡΩΝ» ΣΤΟ ΚΑΛΕΣΜΑ ΤΗΣ ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΑΓΩΝΑ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ ΜΕ ΠΑΝΑΤΤΙΚΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ, ΣΤΑΔΙΟΥ 29.

ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ ΚΑΙ ΚΑΛΟΥΜΕ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΝΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΕΙ ΝΑ ΜΑΣ ΑΝΑΓΚΑΖΕΙ ΝΑ ΠΡΟΣΦΕΥΓΟΥΜΕ ΣΤΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ ΚΑΙ ΝΑ ΑΠΟΔΩΣΕΙ ΤΩΡΑ ΤΑ ΑΝΑΔΡΟΜΙΚΑ ΔΩΡΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΩΝ ΤΟΥ 11ΜΗΝΟΥ 2015-2016 ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΥΣ ΜΕ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ ΔΙΧΩΣ ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ - ΝΕΕΣ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΣΤΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ ΚΑΙ ΔΙΚΑΣΤΙΚΕΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ.

ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ ΤΩΡΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΛΥΣΗ
ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΥΣ

Το πλήρες κείμενο είναι αναρτημένο στο site.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Σχετικά με την απόφαση του Ανώτατου Ειδικού Δικαστηρίου (ΑΕΔ), η Συντονιστική Επιτροπή Αγώνα των Συνταξιοδικών Οργανώσεων διαπιστώνει:

Μετά από 10 μήνες το ΑΕΔ δηλώνει αναρμόδιο για τα αναδρομικά των συνταξιούχων.

Μια ακόμη δικαστική απόφαση που αφορά το 11μηνο, συνεχίζει την απαράδεκτη ταλαιπωρία των συνταξιούχων και διευκολύνει την κυβέρνηση να κοροϊδεύει δεκάδες χιλιάδες συνταξιούχους.

Το πλήρες κείμενο είναι αναρτημένο στο site.

ΣΥΝΕΡΓΑΖΟΜΕΝΕΣ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΙΚΕΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ - ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΑΚΗΣ Τ.Ε. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Στις 29/01/2025 έγινε στα γραφεία μας, σύσκεψη της Συντονιστικής Επιτροπής Αγώνα συνταξιούχων Θεσσαλονίκης, όπου εκπροσωπούμαστε και εμείς.

Ανάμεσα στα άλλα θέματα που είχαμε για συζήτηση, προτείναμε να συζητηθεί και εκδήλωση

προς τιμή της Παγκόσμιας Ημέρας της Γυναίκας.

Το σκεπτικό της πρότασης ήταν να υπάρχει μεγαλύτερη ώσμωση όλων των συνταξιούχων και σε άλλα πράγματα εκτός από τις κινητοποιήσεις, έτσι καταλήξαμε να γίνει η εκδήλωση στις 10/03/25 στην αίθουσα «Μανόλης Αναγνωστάκης» του Δημαρχείου Θεσσαλονίκης. Το πρόγραμμα άνοιξε με ένα εισαγωγικό σημείωμα του Παναγιώτη Παπαδόπουλου, μέλος του ΔΣ του ΠΑΣΑΣ / ΔΕΗ και ακολούθησαν 3 απαγγελίες και ένα μικρό δρώμενο αφιερωμένο στη Γυναίκα, τους αγώνες της και τις διεκδικήσεις της.

Για τις απαγγελίες και το δρώμενο είχαμε τη συνδρομή της Αργυρώς Ζαρκαδούλα, της Μαρίας Λαμπριανίδου και της Φωτεινής Παπαδοπούλου, μέλη της Θεατρικής ομάδας του Δήμου Παύλου Μελλά και τις ευχαριστούμε πάρα πολύ.

Στη συνέχεια ακολούθησε η κεντρική ομιλία από τη συναδέλφισσα Γενική Γραμματέα του σωματείου ΟΑΕΕ Θεσσαλονίκης και μέλος της ΟΓΕ, Άννα Βουδούρη.

Το πρόγραμμα έκλεισε με ένα μουσικό αφιέρωμα από κομπανία συνταξιούχων συναδέλφων.

Η εκδήλωση είχε μεγάλη επιτυχία και απήχηση στις συναδέλφισσες και στους συναδέλφους.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΚΕΝΤ. - ΑΝ. ΠΕΛ/ΣΟΥ Τ.Ε. ΤΡΙΠΟΛΗΣ

Η νέα χρονιά βρίσκει την περιοχή μας σε κατάσταση ερημοποίησης, μετά την πολιτική απόφαση της κυβέρνησης για το οριστικό κλείσιμο των λιγνιτικών μονάδων της Μεγαλόπολης από 1-1-2025, στο όνομα της πράσινης ανάπτυξης.

Ένα από τα σημαντικά ενεργειακά κέντρα της νότιας χώρας στη Μεγαλόπολη έβαλε λουκέτο για να δοθεί σε πέντε παραγωγούς – παρόχους ηλεκτρικής ενέργειας [Μυτιληναίος - Βαρδινογιάννης κ.α.] η δυνατότητα να θησαυρίζουν από την πώληση του ρεύματος.

Τεράστιες είναι και οι συνέπειες για την κοινωνία της περιοχής, τη νέα γενιά - τους εργαζόμενους - τους μικροεπαγγελματίες, οδηγώντας την πόλη της Μεγαλόπολης σε σταδιακή ερημοποίηση.

Τα θέματα της καθημερινότητας [υγεία – ακρίβεια – ασφάλεια] έχουν μπει άμεσα στις προτεραιότητες διεκδίκησης της Σ.Ε.Α. Αρκαδίας. Συμμετείχαμε στη συγκέντρωση της Καλαμάτας στις 12-3-25, στα πλαίσια των αγωνιστικών διεκδικήσεων πανελλαδικά της Σ.Ε.Α., διεκδικώντας λύση στα κρίσιμα προβλήματα που ταλανίζουν τους συνταξιούχους.

- Να δοθούν άμεσα τα ΑΝΑΔΡΟΜΙΚΑ με πολιτική απόφαση σε όλους τους συνταξιούχους
- προσλήψεις σε ιατρικό-νοσηλευτικό προσωπικό
- ΟΧΙ στις μειώσεις των συντάξεων χρείας που έρχονται με το νέο ασφαλιστικό
- κατάργηση της εισφοράς αλληλεγγύης - ΑΚΑΓΕ
- ενσωμάτωση της ΠΡΟΣΩΠΙΚΗΣ διαφοράς
- επαναφορά 13ης και 14ης σύνταξης

Συμμετείχαμε στις μεγαλειώδεις συγκεντρώσεις της περιοχής μας για το έγκλημα των Τεμπών. Δεσμευτήκαμε ότι θα συνεχίσουμε τον αγώνα και θα τον πάμε μέχρι τέλους, ώστε να αποδοθούν οι πολιτικές και ποινικές ευθύνες στους εμπλεκόμενους και να μην υπάρξουν νέα Τέμπη στη ζωή μας.

Στα πλαίσια δράσης μας και επαφής με τα μέλη μας, συνεχίζουμε τις ενημερώσεις στη περιοχή μας.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΤΕ ΚΟΖΑΝΗΣ

Στις 2 Φλεβάρη του 2025 το Τοπικό Παράρτημα Κοζάνης έκοψε την πρωτοχρονιάτικη πίτα και πραγματοποίησε τον ετήσιο χορό του. Στην εκδήλωση παραβρέθηκαν σύσσωμοι οι συνταξιούχοι της περιοχής και ήταν μια

καλή ευκαιρία για να συναντηθούν οι συνάδελφοι που έχουν περάσει δεκαετίες ολόκληρες στους ΑΗΣ, στα Ορυχεία και στα δίκτυα και να ξαναθυμηθούν τους αγώνες για το μεροκάματο, τις εργασιακές σχέσεις, τις συνθήκες εργασίας και την κοι-

νωνική προκοπή. Την εκδήλωση τίμησαν με την παρουσία τους από την Κεντρική Διοίκηση του ΠΑΣΑΣ ο συνάδελφος Γ.Γ Πάλμος Παναγιώτης και ο Αντιπρόεδρος του Συλλόγου Γερογιάννης Νίκος. Από τη Συντονιστική Επιτροπή Αγώνα των συνταξιουχικών οργανώσεων της Δ. Μακεδονίας παραβρέθηκαν ο Τάσιος Παναγιώτης πρόεδρος του παραρτήματος ΙΚΑ Κοζάνης, ο Κουζικόπουλος Γιώργος πρόεδρος του παραρτήματος ΟΑΕΕ Κοζάνης και ο Γρίβας Κώστας πρόεδρος του ΤΣΑ. Στις ομιλίες τους ο ΓΓ του ΠΑΣΑΣ Παναγιώτης Πάλμος και ο Χρήστος Ψαλίδας μέλος του ΔΣ και πρόεδρος του Παραρτήματος Κοζάνης, τόνισαν την αναγκαιότητα για μαζικούς, δυναμικούς και ανυποχώρητους αγώνες των συνταξιούχων για να πάρουν πίσω όλα όσα τους έκλεψαν οι κυβερνήσεις τα 15 τελευταία χρόνια, αλλά και την απαίτηση των συνταξιούχων να ζήσουν με αξιοπρεπείς συντάξεις, να επιστραφούν η 13η και 14η σύνταξη, με παροχές υψηλού επιπέδου στη δημόσια υγεία και κοινωνικές δομές που να ανταποκρίνονται στις σύγχρονες ανάγκες μας.

Οι συνάδελφοι συνταξιούχοι του Παραρτήματος Κοζάνης του Συλλόγου μας ΠΑΣΑΣ συμμετείχαν μαζικά στις συγκεντρώσεις των συνδικάτων, των μαζικών φορέων και του λαού της Κοζάνης, για το έγκλημα των Τεμπών, που πραγματοποιήθηκαν στις 26/1/25, 28/2/25 και σε όλες τις εκδηλώσεις που ακολούθησαν, απαιτώντας δικαιοσύνη, τιμωρία των ενόχων και σύγχρονους, ασφαλείς, ενιαίους και δημόσιους σιδηρόδρομους.

«Τα κέρδη τους ή οι ζωές μας»

Πολιτιστική Δράση του Συλλόγου

Παράλληλα με την αγωνιστική δράση του Συλλόγου μας συνεχίστηκαν και οι δραστηριότητες στον τομέα του πολιτισμού.

- Σε τακτική βάση πραγματοποιούνται τα μαθήματα ζωγραφικής, κεραμικής και μουσικής (κιθάρα)
- Στην Αθήνα, Θεσσαλονίκη, Κοζάνη και Πτολεμαίδα με μεγάλη συμμετοχή των συναδέλφων έγινε η ετήσια εκδήλωση κοπής της πίτας του Συλλόγου με ζωντανή μουσική, φαγητό και κρασί
- Στις 2/2/25 έγινε ξενάγηση στον αρχαιολογικό χώρο του Ναού του Ολυμπίου Διός και στο Παναθηναϊκό Στάδιο
- Ξεκίνησε από το τέλος του 2024 μια νέα δραστηριότητα με πεζοπορίες. Πραγματοποιήθηκαν πεζοπορίες στις 14/12/2024 στην Πάρνηθα, στις 18/1/25 στον Υμηττό και στις 15/3/25 στην Πεντέλη
- Στις 6/2/25 στην αίθουσα συγκεντρώσεων του Συλλόγου έγινε εκδήλωση για την Παγκόσμια Ημέρα της Γυναίκας
- Έχει προγραμματιστεί οκταήμερη εκδρομή στην Αν. Μακεδονία- Θράκη από 24/5 έως 31/5/25

Όλη η πολιτιστική δράση του Συλλόγου είναι αναρτημένη στο site.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

Τ.Ε. ΠΤΟΛΕΜΑΪΔΑΣ

ΑΝΑΚΟΝΩΣΗ- ΚΑΛΕΣΜΑ

Την Τετάρτη 12 Μάρτη τα σωματεία των συνταξιούχων από όλη τη Βόρεια Ελλάδα, δίνουμε το αγωνιστικό μας «παρών» στη Θεσσαλονίκη, στη συγκέντρωση διαμαρτυρίας στις 11 το πρωί, μπροστά στην Υγειονομική Περιφέρεια (απέναντι από τον ΕΦΚΑ Αριστοτέλους).

Βρισκόμαστε στο δρόμο του αγώνα γιατί συνειδητοποιούμε ότι η εποχή που ζούμε και τα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε απαιτούν τη μέγιστη συμμετοχή μας, ότι ο αγώνας που κάνουμε είναι η μόνη και βασική προϋπόθεση όχι μόνο να λύσουμε προβλήματα, αλλά και για να μην έχουμε νέα χειροτέρευση της θέσης μας.

Η κατάσταση στις δομές υγείας της Εορδαίας πάει από το κακό στο χειρότερο.

Η Πρωτοβάθμια Φροντίδα Υγείας παραπαίει. Το Κέντρο Υγείας Πτολεμαΐδας είναι υποστελεχωμένο. Στην ουσία είναι κέντρο συνταγογράφησης. Δεν μπορεί να καλύψει επείγοντα περιστατικά, ενώ δεν καλύπτει 24ωρη εφημερία. Το ζήτημα της μετεγκατάστασής του σε νέο σύγχρονο κτίριο που θα καλύπτει τις ανάγκες των κατοίκων της πόλης, παραμένει στα χαρτιά. Τα περισσότερα από τα περιφερειακά ιατρεία στα χωριά δεν έχουν ούτε τον υποτυπώδη εξοπλισμό για τη λειτουργία τους.

Το «**Μποδοσάκειο**» **Γενικό Νοσοκομείο**, που είχε ονομαστεί στη διάρκεια της πανδημίας του covid-19 νοσοκομείο αναφοράς, παρά τις επικοινωνιακές προσπάθειες από κυβερνητικά στελέχη και τη διοίκησή του ότι αναβαθμίζεται, βλέπουμε να υποβαθμίζεται από μέρα σε μέρα. Η βασικότερη των κλινικών του, η παθολογική, που είναι συνεχώς υπερπλήρης από ασθενείς, λειτουργεί με μόλις δύο μόνιμους γιατρούς, ενώ οι άλλοι είναι μεταφερόμενοι, συνταξιούχοι με μπλοκάκι. Η ΜΕΘ παραμένει κλειστή από το Νοέμβριο του 2023, ενώ και πριν υπολειπομένη. Το **ΚΕΦΙΑΠ**, το μοναδικό μέχρι πρότινος δημόσιο ολοήμερο κέντρο αποκατάστασης που λειτουργεί στην περιοχή μας, μετατρέπεται σε «αυτοχρηματοδοτούμενη» δομή με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια που θα προωθή τον «ιατρικό τουρισμό», παρά τις ενστάσεις και τις αντιδράσεις του προσωπικού και της τοπικής κοινωνίας.

Οι **τεράστιες αυξήσεις σε φάρμακα** μας αναγκάζουν να βάζουμε βαθιά το χέρι στη τσέπη για άλλη μια φορά. Σαν να μην έφταναν οι αυξήσεις στα τρόφιμα, το ρεύμα, την τηλεθέρμανση, σε όλα τα είδη πλατιάς λαϊκής κατανάλωσης.

Αυτά είναι τα καθημερινά «Τέμπη» που αντιμετωπίζουμε οι συνταξιούχοι!

Σε όλη αυτή την κατάσταση οφείλουμε να αντιδράσουμε και να διεκδικήσουμε:

- Άμεσα μέτρα για την υγεία-ιατροφαρμακευτική περίθαλψη-προσλήψεις γιατρών-νοσηλευτικού προσωπικού-κατάργηση κάθε εμπορευματικής δράσης στην υγεία-δωρεάν φάρμακα
- Μέτρα ενάντια στην ακρίβεια με άμεσες πραγματικές αυξήσεις στις συντάξεις

ΔΙΝΟΥΜΕ ΟΛΕΣ ΚΑΙ ΟΛΟΙ ΤΟ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ-ΜΑΧΗΤΙΚΟ ΜΑΣ ΠΑΡΩΝ ΣΤΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΣ ΤΗΝ ΤΕΤΑΡΤΗ 12 ΜΑΡΤΗ 11ΠΜ ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΗΝ 3Η ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ (Υ.Π.Ε.) απέναντι από το ΙΚΑ Αριστοτέλους

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ

ΤΕ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι,

Το Κεντρικό Διοικητικό Συμβούλιο (ΚΔΣ) του Πανελληνίου Συλλόγου Αλληλεγγύης Συνταξιούχων ΔΕΗ (ΠΑ.Σ.Α. Σ /ΔΕΗ) στην τελευταία συνεδρίασή του συζήτησε και το θέμα της δημιουργίας Περιφερειακού Παραρτήματος στη Θεσσαλία.

Εκτίμησε ότι η αντιλαϊκή επίθεση που αντιμετωπίζουμε από την κυβέρνηση, σε όλα τα επίπεδα της ζωής μας, μόνο με τον αγώνα μέσα από το σωματείο, τη Συντονιστική Επιτροπή των συνταξιοχικών Οργανώσεων (ΣΕΑ) μπορεί να απαντηθεί. Η δημιουργία του Παραρτήματος θα βοηθήσει τα μέλη μας στη Θεσσαλία να έρθουν πιο κοντά στο Σύλλογο, να ενημερώνονται πιο άμεσα για τις εξελίξεις, να βοηθήσουν τη δράση του συλλόγου, να τον μαζικοποιήσουν ακόμη περισσότερο.

Αποφάσισε τη δημιουργία του Παραρτήματος και όρισε προσωρινή 5μελή διοίκηση αποτελούμενη από τους συναδέλφους: **Απόστολος Παπανικολάου** και **Περικλής Μπόκοτας** από τη Λάρισα, **Βασίλης Αγραφιώτης** από την Καρδίτσα, **Μαριάννα Βαρδούλη** από τα Τρίκαλα και **Περικλής Γιαννάκος** από τη Μαγνησία.

Η προσωρινή Διοίκηση συνεδρίασε στις 18 Μαρτίου και συγκροτήθηκε σε Σώμα.

Η σύνθεση του ΔΣ είναι:

Πρόεδρος: **Απόστολος Παπανικολάου** (τηλ. 6978000668 – mail: appapanik@yahoo.gr)

Αντιπρόεδρος: **Βασίλης Αγραφιώτης** (τηλ. 6974916411 – mail: agrafiotisv@gmail.com)

Γενικός Γραμματέας: **Περικλής Μπόκοτας** (τηλ. 6977402620)

Αναπληρωτής Γραμματέας: **Περικλής Γιαννάκος** (τηλ. 6972924654 – mail: perisg1950@gmail.com)

Ταμίας: **Μαριάννα Βαρδούλη** (τηλ. 6940101761 – mail: marianabardouli@hotmail.com)

Θα δώσουμε όλες μας τις δυνάμεις για να ανταποκριθούμε στις αυξημένες ανάγκες του Συλλόγου και γενικότερα του αγωνιστικού συνταξιοχικού κινήματος. Θα αξιοποιήσουμε όλες τις μορφές για διεκδίκηση λύσεων στα πολλά και οξυμένα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε οι συνταξιούχοι της ΔΕΗ. Ταυτόχρονα, θα παλέψουμε για το μεγαλύτερο δέσιμο του κινήματος των συνταξιούχων της ΔΕΗ με τους συνταξιούχους που συσπειρώνονται στη Συντονιστική Επιτροπή Αγώνα των Συνταξιοχικών Οργανώσεων (ΣΕΑ), με στόχο την ανάπτυξη συντονισμένων μαζικών αγώνων και την παραπέρα ενίσχυση του συνολικού αγωνιστικού συνταξιοχικού κινήματος.

Το ΔΣ του νέου Παραρτήματος της Θεσσαλίας του ΠΑ.Σ.Α. Σ /ΔΕΗ.

ΦΙΜΩΣΗ ΚΑΙ ΣΚΟΤΑΔΙΣΜΟΣ

Από τη μια η πρωτοφανής ενέργεια του βουλευτή του κόμματος "Νίκη", Νίκου Παπαδόπουλου, που πέταξε έργα τέχνης, που εκτίθενται στην Εθνική Πινακοθήκη, στο πλαίσιο της έκθεσης "Η Σαγήνη του Αλλόκοτου – Ενδιάμεσος Χώρος", με τη δικαιολογία ότι «βλασφημούν τη θρησκεία». Από την άλλη οι μεσαιωνικού τύπου διαμαρτυρίες «πιστών» και οι πιέσεις εκκλησιαστικών και ακροδεξιών οργανώσεων / φορέων για την απαγόρευση της θεατρικής παράστασης του Χρ. Ζαχαλιάνου: «Κι εγώ υπάλληλος είμαι!». Σκοταδιστικό παραλήρημα!

Η τέχνη είναι πεδίο αισθητικής και ιδεολογικής έκφρασης, κριτικής και διαλεκτικής σκέψης, συχνά και διαπάλης. Οι καλλιτέχνες φωτίζουν πλευρές, βάζουν ή απαντούν σε ερωτήματα και όταν κρίνουν σκόπιμο παίρνουν θέση. Έτσι ο «διάλογος» πρέπει να διεξάγεται με όρους σεβασμού στην καλλιτεχνική δημιουργία, υπεράσπισης της ελευθερίας έκφρασης και της ελεύθερης διάδοσης των ιδεών και των έργων. Ταυτόχρονα σαν κοινωνική λειτουργία δεν μπορεί να περιορίζεται και να φιμώνεται. Αντίθετα πρέπει να δοθούν όλες οι ευκαιρίες και οι δυνατότητες στους καλλιτέχνες για να αποτυπώνουν ατομικά και συλλογικά στη δουλειά τους, με το δικό τους τρόπο ο καθένας και με την κοσμοαντίληψή τους, για τα όσα συμβαίνουν στον κόσμο.

ΤΑ ΚΕΡΔΗ ΤΟΥΣ, ΟΙ ΖΩΕΣ ΜΑΣ ΚΑΙ Ο ΒΟΥΡΔΟΥΛΑΣ

Από τον κλειστό πλέον ΑΗΣ Καρδιάς ο πρωθυπουργός με τον διευθύνοντα σύμβουλο της ΔΕΗ ΑΕ εξάγγειλαν επενδυτικά σχέδια της Επιχείρησης στην Δ. Μακεδονία ύψους 5 δισ. Ευρώ.

Ανάμεσά τους είναι η μετατροπή της λιγνιτικής μονάδας «Πτολεμαΐδα 5» σε μονάδα φυσικού αερίου και η κατασκευή (καρκινογόνας) μονάδας καύσης απορριμμάτων, που θα συνδεθεί με την τηλεθέρμανση(!!!) Στην πορεία της απολιγνιτοποίησης κλείνουν σύγχρονους σταθμούς με χαμηλή περιβαλλοντική επιβάρυνση, όπως ο ΑΗΣ Μελίτης οδηγώντας στην πλήρη εξάρτηση της χώρας από το πανάκριβο εισαγόμενο φυσικό αέριο.

«Έταξαν» επίσης νέες θέσεις εργασίας, που όμως θα είναι σταγόνα στον ωκεανό σε σχέση με αυτές που χάνονται, οι περισσότερες πρόσκαιρες χωρίς Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας και δικαιώματα.

Τα κέρδη των ομίλων της ενέργειας είναι αμύθητα (η ΔΕΗ ΑΕ είχε πέρυσι κέρδη 1,8 δισ. Ευρώ), ενώ εμείς πληρώνουμε το ρεύμα χρυσάφι και η Δ. Μακεδονία κινδυνεύει με ερημοποίηση λόγω ανεργίας και μετανάστευσης.

Όμως την ώρα που μέσα στον ΑΗΣ «έβρεχε» δις και υποσχέσεις, έξω «έβρεχε» ξύλο και χημικά. Η αστυνομία περιπολήθηκε δεόντως το λαό της περιοχής, ανάμεσά τους και μέλη του Συλλόγου μας, που διαμαρτύρονταν για την τραγική κατάσταση που βιώνουν, εξ αιτίας της πολιτικής της «απολιγνιτοποίησης» και της «απελευθέρωσης» της ενέργειας που εφάρμοσαν όλες οι κυβερνήσεις. Έστειλαν ακόμα και γερόντους στα νοσοκομεία. Αίσχος!

ΑΛΛΗ ΜΙΑ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΑΠΟΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΣΥΓΚΑΛΥΨΗΣ

Τι άλλο θα δουν τα μάτια μας! Νέα επεισόδια στο σίριαλ της προσπάθειας συγκάλυψης των πραγματικών αιτιών του εγκλήματος των Τεμπών. Αφορμή το **πόρισμα του ΕΟΔΑΣΑΑΜ**, που δημοσιοποιήθηκε στις 27/2/25 και οι δηλώσεις-παραίτηση του αντιπροέδρου του. Μέσα από τις παλινωδίες της διορισμένης επιτροπής για τη διερεύνηση του εγκλήματος και τα «σβήσε-γράψε» στο πόρισμα η κυβέρνηση επενδύοντας στις αντιγωνιές επιδιώκει να κυριαρχήσει η σύγχυση σχετικά με την έκρηξη και την πυρόσφαιρα. Αναμασά πάλι το αφήγημα, που από την πρώτη στιγμή λάνσαρε, περί «καύσης των ελαίων σιλικόνης στους μετασχηματιστές», για να «στοιχειοθετήσει» ότι τάχα δεν επιχειρείται καμία συγκάλυψη!

Μεγάλη φασαρία αν συμμετείχαν και σε ποιά σημεία του πορίσματος τα πανεπιστήμια της Γάνδης και της Πίζας. Γραπτά ή προφορικά. Για ποιο λόγο πληρώθηκαν. Από ποιους δέχεται απειλές ο αντιπρόεδρος και γιατί δεν κατέφυγε στη δικαιοσύνη.

Αν και τα αμείλικτα ερωτήματα «τί κουβαλούσε η εμπορική αμαξοστοιχία και για ποιόν» παραμένουν αναπάντητα, αυτοί σπκώνουν κουρνιαχτό παρουσιάζοντας την έκρηξη σαν γεγονός χωρίς γενεσιουργό αίτιο! Θολώνουν το τοπίο ώστε να ξεχάσουμε το προφανές: **αν δεν υπήρχε σύγκρουση, δεν θα υπήρχε έκρηξη!**

Θέλουν να κρύψουν ότι **το έγκλημα των Τεμπών**, το έγκλημα της προδιαγεγραμμένης σύγκρουσης, είναι **αποτέλεσμα της πολιτικής που εφάρμοσαν όλες οι κυβερνήσεις από το 2000 και μετά**, με την απελευθέρωση, την ιδιωτικοποίηση και την κατάτμηση του σιδηρόδρομου, υλοποιώντας και τις κατευθύνσεις της ΕΕ. Παρά τις φανφάρες περί ασφαλούς συγκοινωνιακού μέσου ο σιδηρόδρομος ρήμαξε: υποστελεχωμένος, χωρίς ειδικευμένο προσωπικό σε επάρκεια, με φθαρμένη και επικίνδυνη υποδομή, χωρίς φωτισήμανση, χωρίς τηλεδιοίκηση, χωρίς συστήματα ασφαλείας που να προστατεύουν από το ανθρώπινο λάθος, με προβλήματα σε βαγόνια και μηχανές κλπ. Δυο τρένα βρέθηκαν στην ίδια γραμμή κινούμενα για 12 λεπτά σε αντίθετη κατεύθυνση και συγκρούστηκαν! Όμως τα λεφτά που ξοδεύτηκαν για τις διάφορες συμβάσεις (όπως και η 717) τα τσέπωσαν οι εργολάβοι και οι όμιλοι!

Αυτή η κοινή ευρωενωσιακή πολιτική της «απελευθέρωσης» είναι η αιτία για τα δεκάδες σοβαρά σιδηροδρομικά δυστυχήματα τα τελευταία χρόνια στην Ευρώπη. Πρόσφατα μάλιστα ο Εκτελεστικός Διευθυντής της Europe's rail, του οργανισμού που είναι υπεύθυνος για την καινοτομία στον ευρωπαϊκό σιδηρόδρομο, ομολόγησε κυνικά ότι στην ΕΕ κυκλοφορούν 5.000 βαγόνια που είναι για σκραπ (παλιοσίδηρα) ή για αναβάθμιση. Κινούμενα φέρετρα δηλαδή!

Μοχθούν ξεδιάντροπα να συγκάλυψουν, να κουκουλώσουν τα αίτια της σύγκρουσης που προκάλεσε την έκρηξη. Όμως οι μεθοδεύσεις αυτές όπως και τα διάφορα τερτίπια στη Βουλή, σαν τη βολική προανακριτική για τον Τριαντόπουλο που έκλεισε άρον- άρον, επιβεβαιώνουν την πρεμούρα τους.

Δεν θα τους περάσει! Όσο το κίνημα αποκαλύπτει τα πραγματικά αίτια, όσο η κοινωνία μπολιάζεται με το σύνθημα «ή τα κέρδη τους ή οι ζωές μας» οι πολιτικά υπεύθυνοι του εγκλήματος ξεσκεπάζονται. Και είναι διαχρονικά πολλοί!

21η Μάρτη Παγκόσμια Μέρα Ποίησης

«... Ποίηση είναι η νοσταλγία μας
Για κάτι ακαθόριστο που ζήσαμε
κάποτε μες στο όνειρο».

Τάσος Λειβαδίτης

-21η Μάρτη πρώτη μέρα της Άνοιξης όπου το φως κερδίζει το σκοτάδι.

-21η Μάρτη μέρα της εαρινής ισημερίας. Η μέρα που συνδυάζει το φως από τη μια και το σκοτάδι από την άλλη. Η ποίηση βρήκε τη μέρα της, γιατί η ποίηση είναι ακριβώς αυτό: και χαρά και λύπη και αισιοδοξία και απαισιοδοξία και φως στη ζωή και ωδή στο θάνατο.

Η αρχική έμπνευση ανήκει στον ποιητή Μιχάλη Μήτρα, που το φθινόπωρο του 1997 πρότεινε στην Εταιρεία Ελλήνων Συγγραφέων να υιοθετηθεί ο εορτασμός της ποίησης στην Ελλάδα, όπως και σε άλλες χώρες και να οριστεί συγκεκριμένη μέρα γι' αυτό.

Η εισήγησή του υιοθετήθηκε από τον τότε πρόεδρο της Εταιρείας Κώστα Στεργιόπουλο και η ποιήτρια Λύντια Στεφάνου πρότεινε ως ημέρα εορτασμού την 21η Μαρτίου.

Η πρώτη μέρα ποίησης γιορτάστηκε το 1998 στο Παλιό Ταχυδρομείο της πλατείας Εθνικής Αντίστασης (πρώην Κοτζιά) στην Αθήνα και είχε μεγάλη επιτυχία.

Την επόμενη χρονιά ο συγγραφέας Βασίλης Βασιλικός, πρόεδρος της Ελλάδας στην ΟΥΝΕΣΚΟ, εισηγήθηκε στο Εκτελεστικό Συμβούλιο του Οργανισμού η 21η Μάρτη να ανακηρυχθεί Παγκόσμια Μέρα Ποίησης. Τον Οκτώβρη του 1999 στη Γενική Διάσκεψη της ΟΥΝΕΣΚΟ στο Παρίσι η 21η Μάρτη ανακηρύχθηκε Παγκόσμια Μέρα Ποίησης.

Εμείς τιμώντας την Παγκόσμια Μέρα Ποίησης θα παραθέσουμε αποσπάσματα από εμβληματικά ποιήματα Ελλήνων ποιητών που καθόρισαν, κατά κάποιο τρόπο, τη σκέψη, τη συνείδηση και την πορεία της ζωής πολλών από μας.

«...Σκέψου η ζωή να τραβάει το δρόμο της
κι εσύ να λείπεις...»

Να λείπεις

δεν είναι τίποτα να λείπεις

Αν έχεις λείπει για ό,τι πρέπει

θα'σαι για πάντα

μέσα σ' όλα εκείνα που γι' αυτά έχεις λείπει,

θα'σαι για πάντα μέσα σε όλο τον κόσμο».

Γιάννης Ρίτσος (Οι γειτονιές του κόσμου)

«Αν θέλεις να λέγεσαι άνθρωπος
δεν θα πάψεις ούτε στιγμή να αγωνίζεσαι
για την ειρήνη
και το δίκαιο.

Θα βγεις στους δρόμους, θα φωνάξεις
τα χείλη σου θα ματώσουν από τις φωνές
το πρόσωπό σου θα ματώσει από τις σφαίρες
μα ούτε βήμα πίσω...».

Τάσος Λειβαδίτης (Αν θέλεις να λέγεσαι άνθρωπος)

«Να μην ακούω και να μην βλέπω να πατώ.
Να μη νογάω και να'χω το στόμα βουλωτό.
Να μη με φαρμακών' η μπόχα του καιρού μου.
Χωρίς αφτιά και μάτια, μύτη και μυαλό,
μουγγός να πηαίνω, όποτε μου 'ρθει, προς νερού μου,
κι άμα τσινάει ο Γάδαρος να μη γελώ.

Και σα με καρυδώνουνε μουνούχο σκλάβο
οι Αμερικανοί, εγώ να βλαστημάω το Σλάβο».

Κώστας Βάρναλης (Πώς μας θέλει η «αληθής Δημοκρατία»)

«Κι ήθελε ακόμα πολύ φως να ξημερώσει. Όμως εγώ
Δεν παραδέχτηκα την ήττα. Έβλεπα τώρα
Πόσα κρυμμένα τιμαλή έπρεπε να σώσω
Πόσες φωλιές νερού να συντηρήσω μέσα στις φλόγες.
Μιλάτε, δείχνετε πληγές αλλόφρονες στους δρόμους.
Τον πανικό που στραγγαλίζει την καρδιά σας σα σημαία...»

Μανόλης Αναγνωστάκης (Κι ήθελε ακόμα)

«Ένα το χελιδόνι κι άνοιξη ακριβή
Για να γυρίσει ο ήλιος θέλει δουλειά πολλή.
Θέλει νεκροί χιλιάδες να'ναι στους τροχούς
Θέλει κι οι ζωντανοί να δίνουν το αίμα τους...».

Οδυσσέας Ελύτης (Αξίον Εοστί)

«Πάντα στο νου σου να'χεις την Ιθάκη.
Το φθάσιμον εκεί είν' ο προορισμός σου.
Αλλά μην βιάζεις το ταξίδι διόλου.
Καλύτερα χρόνια πολλά να διαρκέσει
και γέρος πια ν'αράξεις στο νησί,
πλούσιος με όσα κέρδισες στο δρόμο,
μη προσδοκώντας πλούτη να σε δώσει η Ιθάκη.
Η Ιθάκη σ'έδωσε το ωραίο ταξίδι.
Χωρίς αυτήν δεν θα 'βγαίνες στον δρόμο.
Άλλο δεν έχει να σε δώσει πια...».

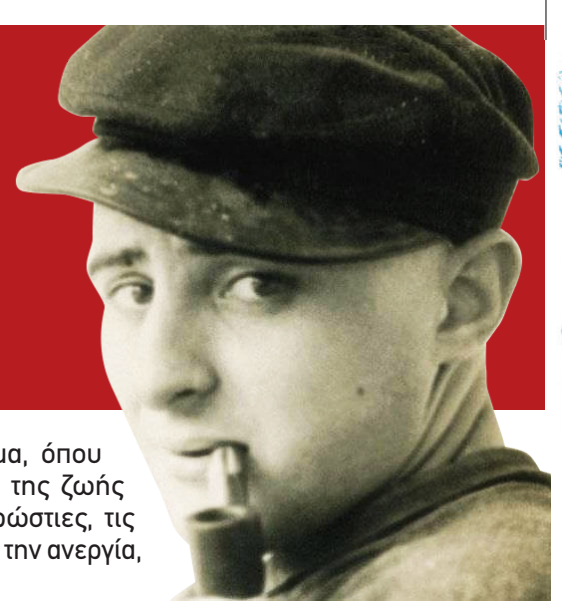
Κωνσταντίνος Καβάφης (Ιθάκη)

«Λίγο ακόμα θα ιδούμε
Τις αμυγδαλιές ν'ανθίζουν
Λίγο ακόμα θα ιδούμε
Τα μάρμαρα να λάμπουν, να λάμπουν στον ήλιο
Κι η θάλασσα να κυματίζει.
Λίγο ακόμα, να σηκωθούμε
λίγο ψηλότερα...».

Γιώργος Σεφέρης (Μυθιστόρημα ΚΓ)

ΝΙΚΟΣ ΚΑΒΒΑΔΙΑΣ

«**Λυπήσου εκείνους που δεν ονειρεύονται**»

Ο Νίκος Καββαδίας, ο ποιητής της θάλασσας, γεννήθηκε στις 11 Γενάρη 1910 στη Ματζουρία της Κίνας. Ήρθε στην Ελλάδα το 1914 και από το 1920 η οικογένειά του εγκαταστάθηκε στον Πειραιά. Μαθητής του Δημοτικού έγραψε τα πρώτα του ποιήματα, εκδίδοντας το φυλλάδιο «Σχολικός Σάτυρος». Συνεργάστηκε με τη «Διάπλαση των Παίδων», με το ψευδώνυμο «ο μικρός ποιητής». Μετά το γυμνάσιο γράφτηκε στην Ιατρική, που όμως την παράτησε το 1929 όταν μπαρκάρισε σαν ναύτης. Τότε άρχισε να δημοσιεύει τις εμπειρίες του από τα ταξίδια.

Το 1933 δημοσίευσε το «**Μαραμπού**», που τον καθιέρωσε σαν ποιητή. Λαμβάνει θετικές κριτικές για το έργο του και γίνεται δεκτός στην Ένωση Ελλήνων Λογοτεχνών, χωρίς να έχει συμπληρώσει το προαπαιτούμενο των τριών βιβλίων. Αυτά τα χρόνια γνωρίστηκε με πολλούς προοδευτικούς καλλιτέχνες και διανοούμενους: Γ. Ρίτσο, Κ. Βάρναλη, Μ. Αναγνωστάκη, Μ. Αξιώτη, Β. Σεμερτζίδα κ.ά.

Στη διάρκεια του ελληνοϊταλικού πολέμου επιστρατεύτηκε σαν ημιονηγός και τις εμπειρίες αυτές τις κατέγραφε στο πεζογράφημα «**Στο άλογό μου**». Στη διάρκεια της Κατοχής εντάχθηκε στο ΕΑΜ και έγραφε στους «Πρωτοπόρους», στα «Ελεύθερα Γράμματα», στη «Νέα Γενιά» της ΕΠΟΝ. Εμπνευσμένος από την ηρωική στάση των αγωνιστών έγραψε τα ποιήματα «**Αθήνα 1943**», «**Αντίσταση**», «**Στον Τάφο του ΕΠΟΝίτη**», «**Federico Garcia Lorca**».

Το 1945 ανέλαβε γραμματέας του ΕΑΜ Λογοτεχνών μέχρι που μπάρκαρε πάλι, ενώ το 1946, μαζί με άλλους διανοούμενους, υπέγραψε διαμαρτυρία κατά του Γ΄ Ψηφίσματος που ήταν ο «θεμέλιος λίθος» του αντικομμουνιστικού οργίου.

Το 1947 εκδόθηκε η δεύτερη ποιητική συλλογή του «**Πούσι**». Έπειτα από λίγα χρόνια, ακολούθησε η «**Βάρδια**» (1954), το πρώτο και

τελευταίο του μυθιστόρημα, όπου περιγράφει τις κακουχίες της ζωής των ναυτεργατών, τις αρρώστιες, τις άθλιες συνθήκες εργασίας, την ανεργία, τον πόλεμο.

Λίγο πριν από το πραξικόπημα της 21ης Απρίλη 1967 έδωσε μια μεγάλη συνέντευξη στο περιοδικό «Πανσπουδαστική», όπου αφιέρωσε και το ποίημά του «**Σπουδαστές**». Στη διάρκεια της δικτατορίας αξιοποιήθηκε σαν σύνδεσμος ανάμεσα σε αντιστασιακές οργανώσεις.

Ο Καββαδίας αξιοποιεί τη θάλασσα, το πλοίο, τα λιμάνια για να μιλήσει για το αιώνιο ταξίδι, να πει το «**Λυπήσου εκείνους που δεν ονειρεύονται**». Και δεν εννοεί μόνο τη φυγή από τη βάρβαρη πραγματικότητα, αναφέρεται κυρίως στην ανάγκη να ονειρευτούμε για να πάμε σε μια άλλη κοινωνία. Και για να γίνει αυτό, μας παροτρύνει να «**χορέψουμε πάνω στο φτερό του καρχαρία**». Να ξεπεράσουμε τα όριά μας, να κατακτήσουμε το «αδύνατο».

Η γυναίκα στο έργο του Καββαδία αποτελεί πάντα βασική πηγή έμπνευσής του. Άλλοτε σαν μπτέρα, άλλοτε σαν ιερόδουλη. Άλλες φορές είναι η μορφή που περιμένει, άλλες φορές εκείνη που αποχαιρετά. Στεριανή ή του λιμανιού, πρόσωπο μυθικό ή υπαρκτό, ποθητό, γυναίκα κάθε φυλής.

Ο Νίκος Καββαδίας «έφυγε» στις 10 Φλεβάρη 1975 και μάλιστα στη στεριά (Αθήνα), όπως πάντα φοβόταν, χωρίς να προλάβει να δει τυπωμένη την τρίτη συλλογή του «Τραβέρσο» και ν' ακούσει μελοποιημένα τα ποιήματά του, ιδιαίτερα από το θάνο Μικρούτσικο (Σταυρός του Νότου).

Καμιά άλλη γη

«Δέχθηκα επίθεση από έποικο που συνοδευόταν από δύο στρατιώτες. Οι στρατιώτες άρχισαν να με σημαδεύουν με τα όπλα τους και να με βρίζουν. Ο έποικος με πλησίασε από πίσω και με χτύπησε στο πίσω μέρος του κεφαλιού μου. Με χτύπησε και με κλώτσησε στο κεφάλι πάνω από 10 φορές και με χτύπησε σε όλο μου το σώμα».

Ο **Παλαιστίνιος Χαμντάν Μπαλάλ, που είναι ο συνδημιουργός** με τον Παλαιστίνιο Μπάτζελ Αντρα και τους Ισραηλινούς Γιούβαλ Αμπραχάμ και Ρέιτσελ Ζορ **του ντοκιμαντέρ «Καμιά Άλλη Γη», διηγείται την προσωπική του εμπειρία** σε μία από τις πολύ συχνές επιδρομές Εβραίων εποίκων και Ισραηλινών στρατιωτών στη Δυτική Όχθη και **μάλιστα λίγες μέρες μετά τη βράβευσή του με Όσκαρ.**

Αιμορραγώντας από το κεφάλι του, με χειροπέδες και δεμένα μάτια, μεταφέρθηκε σε μια στρατιωτική βάση και κρατήθηκε σε ένα κρύο δωμάτιο, όπου ούτε τα πόδια του δεν τον άφηναν να μετακινήσει χτυπώντας τον με ρόπαλο στο πόδι.

Η περίπτωση του Χαμντάν Μπαλάλ επιβεβαιώνει ότι η κατοχή επιδιώκει να σιωπήσει κάθε φωνή που αποκαλύπτει τα εγκλήματα της, όπως γίνεται και στο ντοκιμαντέρ που αναφέρεται στην κατοχή της Δυτικής Όχθης από το Ισραήλ και αφηγείται τη συστηματική προσπάθεια εκτοπισμού, αλλά και την ανυποχώρητη στάση των κατοίκων της.

Μετά τη διεθνή κατακραυγή αφέθηκε ελεύθερος και νοσηλεύτηκε στο νοσοκομείο για τα τραύματα που υπέστη από την επίθεση και για αφυδάτωση, αφού καθ' όλη τη διάρκεια της κράτησής του, δεν του είχε δοθεί φαγητό και νερό.

Η σύλληψή του βέβαια δεν είναι ένα μεμονωμένο περιστατικό, αλλά τμήμα της συστηματικής καταστολής στη Δυτική Όχθη.

Οι εισβολές σε σπίτια Παλαιστίνιων της Δυτικής Όχθης, η καταστροφή οδικών δικτύων και υποδομών παντός είδους, οι λεηλασίες

περιουσιών και οι καταστροφές οχημάτων και χωραφιών από Εβραίους εποίκους που λεηλατούν, κλέβουν και χτυπούν υπό την πλήρη προστασία του κατοχικού στρατού, έχουν μετατρέψει σε κόλαση τη ζωή εκατοντάδων χιλιάδων Παλαιστίνιων.

Από τις 7 Οκτώβρη 2023 τουλάχιστον 950 Παλαιστίνιοι έχουν σκοτωθεί στην κατεχόμενη Δυτική Όχθη, ενώ οι συλλήψεις Παλαιστίνιων ξεπερνούν τις 12.000.

Σε συνέντευξή τους οι δημιουργοί του ντοκιμαντέρ σημείωναν πως αυτήν την κατάσταση τη βιώνουν δεκαετίες τώρα, αλλά δεν το βάζουν κάτω, συνεχίζουν να ζουν εκεί.

Ανάμεσα στις πέτρες και στα αγκάθια με μια κάμερα στο χέρι, **που λειτουργεί ως όπλο αλήθειας και αντίστασης**, αποτυπώνουν την ανείπωτη βία, το αίμα, τη χαμένη ζωή που δεν πάει χαμένη, το διαρκή φόβο, τον ηρωισμό, τη χαρά όταν κάποιος βγαίνει από τη φυλακή, την επιμονή, το «δεν παραδίνομαι», το «αντέχω», το «αγωνίζομαι μέχρι την τελευταία μου πνοή».

Μέσα από αυτόν τον τρόπο επιδιώκουν να δείξουν στους λαούς τί γίνεται, για να πιέσουν τις κυβερνήσεις τους να σταματήσουν να υποστηρίζουν το κράτος του Ισραήλ με όπλα και χρήματα. Να μη μείνουν σιωπηλοί. Να ενώσουν τις φωνές τους μαζί τους.

Τέσσερεις δημιουργοί. Δύο Παλαιστίνιοι και δύο Ισραηλινόι μαζί.

Μαζί φωνάζουν, μαζί τρέχουν, μαζί κινηματογραφούν το μακελειό.

Μαζί, γιατί η αγωνία να είσαι δίκαιος, να κοιτάς τον ήλιο και να σου καίει το μέτωπο, είναι το σπουδαιότερο παράσημο ανθρωπιάς.

Ο Μπαλάλ τρίτος από αριστερά

Η ΣΕΛΙΔΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

Έργο του Α. Τάσσου "Το Κορίτσι με τα Μικρά Δέντρα" (1963)

Εκδήλωση του ΠΑ.Σ.Α.Σ./ΔΕΗ Για την Παγκόσμια Μέρα της Γυναίκας

Μια ωραία εκδήλωση για την Παγκόσμια Μέρα της Γυναίκας 8 Μάρτη πραγματοποιήθηκε στην Αθήνα, στην αίθουσα του συλλόγου μας, την Πέμπτη 06/03/2025.

Την εκδήλωση άνοιξε ο πρόεδρος του Συλλόγου συνάδελφος **Πολύβιος Τσίρκας** σημειώνοντας τις σοβαρές εξελίξεις που υπάρχουν όσον αφορά στο ζήτημα της ειρήνης παγκόσμια και τους κινδύνους στη χώρα μας. Επίσης αναφέρθηκε στην επέτειο των δύο χρόνων από το έγκλημα των Τεμπών, στην απαίτηση να μη συγκαλυφθεί, στις ευθύνες της Ε.Ε και κυβερνήσεων, αλλά και στις μεγαλειώδεις διαδηλώσεις που έγιναν σε όλη τη χώρα με το σύνθημα «**Η τα κέρδη τους ή οι ζωές μας**».

Σημείωσε επίσης τη σημασία της αγωνιστικής στάσης που απαιτείται για όσα δικαιούμαστε, όπως τα δώρα, τα αναδρομικά και τις υπηρεσίες υγείας που έχουμε πληρώσει με τις εισφορές μιας ζωής.

Στη συνέχεια η συναδέλφισσα **Αιμιλία Αγκαβανάκη** παρουσίασε τη συναγωνίστρια **Θεοδώρα Χάλαρη**, μέλος του Προεδρείου της Ομοσπονδίας Γυναικών Ελλάδας (ΟΓΕ), ως ομιλήτρια της εκδήλωσης υπενθυμίζοντας ότι η ΟΓΕ που έχει ζωή και δράση κοντά μισό αιώνα είναι το ριζοσπαστικό γυναικείο κίνημα στη χώρα μας. Σημείωσε επίσης ότι παρά τις αντικειμενικές και υποκειμενικές δυσκολίες που αντιμετωπίζουν οι γυναίκες-μέλη του Συλλόγου μας πρέπει να προσπαθήσουν να συμμετέχουν περισσότερο στις δράσεις του και να γίνει συνείδηση πλέον η αλήθεια ότι όσες θυσιές και να κάνουμε για την οικογένεια και τα παιδιά μας τίποτε δεν θα καταφέρουμε, αν δεν αγωνιστούμε μαζικά και οργανωμένα για τη ζωή που μας αξίζει, μια ζωή χωρίς φυλετικές και ταξικές διακρίσεις, μια ζωή σύμφωνα μ' αυτά που προσφέρουμε και όσα έχουμε ανάγκη.

Αμέσως μετά ο συνάδελφος **Δημήτρης Μεταξάς-Αρμόδωρος** απήγγειλε απόσπασμα από το ποίημα του παλαιστίνιου ποιητή **Μαχμούτ Νταρουί «Να σκέφτεσαι τους άλλους»**.

Στην ομιλία της η συναγωνίστρια Χάλαρη έκανε τις παρακάτω επισημάνσεις:

«...Πιάνουμε το νήμα από τους μεγάλους γυναικείους εργατικούς αγώνες των προηγούμενων αιώνων. Από τις μικρές και μεγάλες μάχες που δίνουν καθημερινά χιλιάδες γυναίκες εκεί που ζουν και εργάζονται κόντρα στην πολύμορφη βία και καταπίεση που βιώνουμε σε κάθε πτυχή της ζωής μας. Η γενεσιουργός αιτία της βίας πηγάζει από την ίδια τη φύση της σημερινής κοινωνίας, της κοινωνίας της εκμετάλλευσης, του ανελέητου ανταγωνισμού, της γυναικείας ανισοτιμίας. Το πρόβλημα δεν αφορά μόνο μια ατομική ανδρική συμπεριφορά, αλλά έχει να κάνει με το κοινωνικό πλαίσιο μέσα στο οποίο εκδηλώνονται οι μορφές ενδοοικογενειακής και σεξουαλικής βίας. Όσο οι όροι της ζωής και της δουλειάς επιδεινώνονται, τόσο οι γυναίκες θα δυσκολεύονται να καταγγείλουν τη βία σε βάρος τους, συντηρώντας σχέσεις εξάρτησης και τρέφοντας αναχρονιστικά στερεότυπα και αντιλήψεις. Έτσι, ο φαύλος κύκλος της βίας παραμένει, ενώ οι μορφές του φαινομένου εμπλουτίζονται με νέες,

όπως η διαδικτυακή παρενόχληση, η δημοσιοποίηση προσωπικών φωτογραφιών και βίντεο γυναικών στο διαδίκτυο, η λεγόμενη «εκδικητική πορνογραφία». Οι όποιες νομοθετικές αλλαγές δεν είναι ικανές από μόνες τους να προστατεύσουν τις γυναίκες από τέτοια αποτρόπαια εγκλήματα».

Και παρακάτω σημειώνει για τους πολέμους που στέλνουν τους λαούς στον όλεθρο για την εξυπηρέτηση των ανταγωνισμών και συμφερόντων του κεφαλαίου.

«...Η αλληλεγγύη μας στο λαό, στις γυναίκες και στα παιδιά της Παλαιστίνης τώρα πρέπει να δυναμώσει ακόμα περισσότερο, τη στιγμή που η Γάζα έχει μετατραπεί σε μια κόλαση ερειπίων, με κατεστραμμένες από τον ισραηλινό κατοχικό στρατό τις βασικές υποδομές και τις δομές Υγείας, με τον βάρβαρο ισραηλινό αποκλεισμό να οδηγεί στην πείνα και στην έλλειψη των πιο στοιχειωδών αγαθών, στην εξαθλίωση...»

... Η εμπορευματοποίηση και ιδιωτικοποίηση της Υγείας έχει φτάσει στο απόγειο. Είμαστε αντιμέτωπες με την πολιτική που συνθλίβει τις ανάγκες πρόληψης και ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης στη ζυγαριά κόστους - οφέλους. Στο έδαφος αυτό, επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στους τομείς της Πρόνοιας προσβλέπουν στην αγορά που δημιουργεί η εμπορευματοποίηση των υπηρεσιών και υποδομών φροντίδας ηλικιωμένων.

Μάλιστα η ίδια η ΕΕ έχει διαβλέψει "οικονομικές ευκαιρίες που σχετίζονται με τη γήρανση του πληθυσμού". Γι' αυτό και εκδηλώνει ιδιαίτερο ενδιαφέρον γύρω από τη λεγόμενη "οικονομία παροχής φροντίδας", που αφορά στη διαχείριση του αυξανόμενου αριθμού ατόμων που χρήζουν μακροχρόνιας φροντίδας, δηλαδή την αύξηση αριθμού των Υπερηλικών. Στον επίμαχο τομέα οι δημόσιες δομές είναι ανύπαρκτες, οι δε ιδιωτικές είτε είναι οικονομικά απλησίαστες, είτε παρέχουν υπηρεσίες με ιδιαίτερα χαμηλή στάθμη ποιότητας. Το αποτέλεσμα είναι να κυριαρχεί η λεγόμενη "άτυπη φροντίδα" από τα ίδια τα μέλη της οικογένειας και κυρίως τις γυναίκες...».

Η εκδήλωση ολοκληρώθηκε με την απαγγελία του ποιήματος «**Ειρήνη**» του **Γιάννη Ρίτσου** από το συνάδελφο **Αποστόλη Ζιώγα**.

Να σημειώσουμε ακόμη ότι στο χώρο υπήρχε έκθεση βιβλίων της Σύγχρονης Εποχής.

Η εκδήλωσή μας έκλεισε με κέρασμα και με την υπόσχεση ότι θα δυναμώσουν οι αγώνες του συνταξιοδικού κινήματος για την ισοτιμία της γυναίκας που σημαίνει ίσα κοινωνικά δικαιώματα και στα δύο φύλα σε ένα ισότιμο κοινωνικό σύστημα.

Οι πρώτες απεργίες στη Σύρο το 1879

Στη δεκαετία του 1870 η Ερμούπολη της Σύρου ήταν ένα από τα σημαντικότερα αστικά κέντρα της Ελλάδας με κυρίαρχους τομείς της οικονομικής ζωής της το εμπόριο, τη ναυτιλία/ναυπηγεία και τη βιομηχανία.

Οι караβοκύρηδες της Σύρου κατείχαν έναν τεράστιο στόλο, ενώ παράλληλα με τα ναυπηγεία υπήρχαν δεκάδες βιομηχανικές μονάδες (βυρσοδεψεία, αλευροποιητικές μονάδες, σιδηρουργική βιομηχανία - με κορυφαία το «Εργοστάσιο Ελληνικής Ατμοπλοΐας» - υαλουργεία, βαμβακουργείο κλπ), τυπογραφεία, εργαστήρια ζαχαροπλαστικής και παρασκευής λουκουμιών, καταστήματα φωτογραφικών, ανώνυμες ασφαλιστικές εταιρείες κλπ!!! Μέχρι το 1875 - γράφει ο Γ. Κορδάτος - η Σύρος παίζει το ρόλο που θα παίξει κατοπινά ο Πειραιάς. Ο πληθυσμός της Σύρου εκείνη την εποχή ήταν 21.000 κάτοικοι, από τους οποίους οι 2.500 ήταν εργάτες. Οι εργάτες δουλεύουν πολλές ώρες, σχεδόν από το πρωί ως το βράδυ. Χειρονακτικά, με ελάχιστα χρήματα ή για ένα πιάτο φαΐ, που δεν έφτανε για να ταΐσει όλη την οικογένεια και πολλές φορές κάτω από δύσκολες ή απάνθρωπες συνθήκες.

Στα τέλη της δεκαετίας του 1860 η ένταση μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας οδήγησε σε άσχημη οικονομική κατάσταση τη Σύρο αφού μεγάλο μέρος των εισαγωγών και των εξαγωγών της γίνονταν με την Οθωμανική Αυτοκρατορία. Ταυτόχρονα οι κακές καιρικές συνθήκες, που επικράτησαν στις Κυκλάδες, προκάλεσαν σημαντική πτώση στη γεωργική παραγωγή, που συνέβαλε στον περιορισμό των εμπορικών συναλλαγών της Σύρου, αλλά και στην αδυναμία των γεωργών να προμηθευτούν λόγω έλλειψης ρευστού. Το 1870 επίσης ξέσπασε ο Γαλλοπρωσικός πόλεμος, που φρέναρε τις εμπορικές συναλλαγές της Ερμούπολης με τη Γαλλία. Έτσι επιταχύνθηκαν οι διαδικασίες αποσύνθεσης του Συριανού εμπορίου και από τη δεκαετία του 1870 οι έμποροι της Ελλάδας και της Ανατολής άρχισαν να συναλλάσσονται μόνοι τους με την Ευρώπη, παραγκωνίζοντας την Ερμούπολη.

Το 1876 η κρίση αγκάλιασε το σύνολο του κλάδου της βυρσοδεψείας. Οι εξαγωγές των Συριανών έπεσαν κατά 50% με επακόλουθο ένας μεγάλος αριθμός εργατών να απολυθεί ή να μισοαπασχολείται. Η εισαγωγή επίσης των ατμομηχανών στις θαλάσσιες συγκοινωνίες και μεταφορές προκάλεσε αντίστοιχη κρίση στη ναυπηγική βιομηχανία της Σύρου, που κατασκεύαζε ξύλινα ιστιοφόρα. Τέλος η βαθιά κρίση του παγκόσμιου καπιταλιστικού συστήματος (1873-μέχρι τα μέσα της δεκαετίας του 1890) δεν μπορούσε να αφήσει ανεπηρέαστη την Ελλάδα, πόσο μάλλον τη Σύρο, που είχε άμεση επαφή με τα μεγαλύτερα κέντρα της καπιταλιστικής Ευρώπης.

Εκείνη την περίοδο οι συναλλαγές στη Σύρο γίνονταν με ξένα νομίσματα, κυρίως ρωσικά και τουρκικά. Το κράτος και η Εθνική Τράπεζα, στις συναλλαγές τους με τους πολίτες λάμβαναν υπ' όψιν την πραγματική τιμή των νομισμάτων και της δραχμής.

Η Σύρος τη δεκαετία του 1870
Άποψη του λιμανιού

Στα μέσα Φλεβάρη του 1879, η αγοραία αξία των ξένων νομισμάτων υποτιμήθηκε μέχρι και 27%. Κι ενώ οι εργάτες πληρώνονταν με βάση την νέα «αγοραία διατίμηση», οι έμποροι ήθελαν να πωλούν με βάση τη δραχμή! Τα μεροκάματα έχασαν μέχρι και 27% της αξίας τους. Έτσι φτάσαμε στις απεργίες.

Στις 14 Φεβρουαρίου του 1879, πάνω από 400 εργάτες του Ναυπηγείου της Σύρου, ύστερα από πολυήμερες συζητήσεις ίδρυσαν, ενώπιον συμβολαιογράφου, το σωματείο τους με τίτλο «Αδελφικός Σύνδεσμος των Ξυλουργών του Ναυπηγείου Σύρου». Στη συνέχεια κατέβηκαν σε απεργία ζητώντας να μειωθούν οι ώρες εργασίας από 12σε 10 και να πληρώνονται με βάση τη δραχμή ή άλλως να πάρουν αύξηση 27%.

Την απεργία των εργατών του ναυπηγείου ακολούθησαν στις 19 Φεβρουαρίου οι εργάτες των βυρσοδεψείων. Συστάθηκε δε, κοινή επιτροπή για συνεννόηση με τις αρχές της πόλης.

Τα αιτήματα των εργατών των βυρσοδεψείων ήταν παρεμφερή: Αύξηση των μεροκάματων κατά 27%, κατάργηση της κουτουράδας (κατ' αποκοπή εργασία), εξασφάλιση εργασίας για όλους τους εργάτες, ελάττωση των ωρών εργασίας, κατάργηση της δίωρης απασχόλησης της Κυριακής, που ήταν αγγαρεία γιατί δεν πληρωνόταν.

Η απεργία των εργατών του ναυπηγείου έληξε προσωρινά στις 19 Φεβρουαρίου, ύστερα από συμβιβαστική λύση. Μόλις όμως επέστρεψαν στη δουλειά τους, οι ναυπηγοί άρχισαν να απολύουν τους πρωταίτιους της απεργίας και αρκετούς άλλους, κάνοντας ταυτόχρονα νέες προσλήψεις και καταπατώντας τα συμφωνηθέντα. Έτσι στις 27 Φεβρουαρίου οι εργάτες των ναυπηγείων κατέβηκαν σε νέα απεργία που κράτησε κάποιους μήνες, χωρίς όμως ουσιαστικά αποτελέσματα.

Με τους εργάτες των βυρσοδεψείων η διαδικασία πήρε δυναμικότερη μορφή. Εκδηλώθηκε προσπάθεια να δουλέψουν τα βυρσοδεψεία με απεργοσπάστες, που όμως απέτυχε. Υπήρξε σύγκρουση με την αστυνομία, εντάθηκε η τρομοκρατία αλλά το απεργιακό κίνημα δεν υποχώρησε και μετά από μία βδομάδα αγώνων κατάφερε να επιβάλει τα αιτήματά του. Μόλις όμως οι εργάτες επέστρεψαν στη δουλειά τους, οι εργοδότες κράτησαν όσους επιθυμούσαν, απολύοντας τους λοιπούς.

Παρά την κατάληξη που είχε το απεργιακό κίνημα της Σύρου το 1879, σε λίγο οι απεργίες θα κατέκλυζαν την Ελλάδα. Η εργατική τάξη δεν είχε και δεν έχει άλλο τρόπο για να διεκδικήσει τα δίκαιά της μέσα στο αστικό καθεστώς.

ΤΟ ΡΕΜΠΕΤΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Το Χαϊδάρι

*Τρέξε μανούλα όσο μπορείς
τρέξε για να με σώσεις,
κι απ' το Χαϊδάρι μάνα μου,
να μ' απελευθερώσεις.
Γιατ' είμαι μελλοθάνατος
και καταδικασμένος,
δεκαεφτάχρονο παιδί
στα σίδερα κλεισμένος.
Απ' την οδό του Σέκερη
με πάνε στο Χαϊδάρι,
κι ώρα την ώρα καρτερώ
το χάρο να με πάρει.*

*Να δεις του χάρου το σπαθί,
μανούλα, που θα φέρνει,
και τη ζωή του καθενός,
μάνα, πώς θα την παίρνει.
Κι όταν με δεις, μάνα, νεκρό
να πεις στις άλλες μάνες
γιατί πονέσανε κι αυτές
με πίκρες πιο μεγάλες.
Πως είδα τα παιδάκια τους
στα σίδερα δεμένα
με την κατάδικη στολή
αδικοσκοτωμένα.*

Ο Μάρκος Βαμβακάρης έγραψε «Το Χαϊδάρι» για τους μελλοθάνατους αγωνιστές της Αντίστασης, ενώ καλεί να σταθεί η μάνα του εκτελεσμένου αλληλέγγυα με τις άλλες μάνες των αγωνιστών που εκτελέστηκαν από τους κατακτητές και γι' αυτό τους χαρακτηρίζει «αδικοσκοτωμένους».

Το ρεμπέτικο τραγούδι αποτελεί γνήσια λαϊκή δημιουργία. Είναι βαθιά ριζωμένο στο λαό, αφού εκφράζει καλλιτεχνικά την εμπειρία του. Είναι μουσική και στιχουργική καλλιτεχνική δημιουργία των εργαζόμενων και των φτωχών λαϊκών στρωμάτων των αστικών κέντρων. Συντροφεύει τους λαϊκούς ανθρώπους σε όλες τις πτυχές της ζωής τους, γι' αυτό και άντεξε ως τις μέρες μας. Αντίστοιχα το δημοτικό τραγούδι είναι λαϊκή δημιουργία των φτωχών λαϊκών στρωμάτων της υπαίθρου.

Η μελέτη του ρεμπέτικου απαιτεί μια ολόκληρη ζωή, με δεδομένο ότι είναι πολυεθνική μουσική και άρα δεν είναι αρκετό να έχει κάποιος γνώσεις στη μουσική και τα μουσικά όργανα, αλλά χρειάζεται μελέτη της ιστορίας του πολιτισμού, των εθίμων, των ηθών και του τρόπου ζωής πολλών λαών.

Σήμερα θα κάνουμε μία προσπάθεια, μέσα σε λίγες γραμμές, να αναδείξουμε βασικές πλευρές αυτού του είδους του λαϊκού πολιτισμού.

Οι ρίζες του ρεμπέτικου βρίσκονται στην εμφάνιση της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας (Ο.Α.). Η εξέλιξη του ήταν ανάλογη με τις κοινωνικές αλλαγές στην Ο.Α. Οι μετακινήσεις πληθυσμών λόγω της ανάπτυξης του εμπορίου και της ναυτιλίας, τομείς που κατά κύριο λόγο αναπτύχθηκαν από ελληνικούς πληθυσμούς στην Ο.Α., εκφράστηκαν μέσα από τη λαϊκή καλλιτεχνική δημιουργία.

Στην Ελλάδα καθοριστικό ρόλο έπαιξαν οι Μικρασιάτες δημιουργοί μετά τη Μικρασιατική Καταστροφή και την ανταλλαγή των πληθυσμών. Άνθισε στη διάρκεια του μεσοπολέμου, αφού καταπιόστηκε και ανέδειξε όλα τα κοινωνικά φαινόμενα που υπάρχουν σε μια εκμεταλλευτική κοινωνία. Αλλά και στην περίοδο της κατοχής και του εμφύλιου το ρεμπέτικο πήρε θέση και έδωσε αριστουργήματα. Για το λόγο αυτό πολεμήθηκε από την αστική τάξη. Αρκεί να αναφέρουμε ότι δεξιοτέχνες

του μπουζουκιού σέρνονταν στα δικαστήρια με αποτέλεσμα τη φυλακή ή την εξορία. Την περίοδο της κατοχής φαίνεται ξεκάθαρα τί επιθυμούν οι κρατούντες με τους συνεργάτες τους: τα ταγκό, τα βαλσάκια κλπ. ήταν ένα είδος μουσικής που, επειδή είχε καλλιεργηθεί από τα λιγότερο ταραχοποιά, δηλαδή από τα κομφορμιστικά στοιχεία του πληθυσμού, ήταν όλα μέλι γάλα, ήταν ψεύτικα και όχι μόνο τα επέτρεπαν, αλλά σχεδόν τα επέβαλαν οι κατακτητές στους σκλάβους. «Το πρωί με ξυπνάς με φιλιά...» που στην πραγματικότητα ήταν ένα ξύπνημα με φιλιά θανάτου, ένας θόρυβος που είχε σκοπό να σκεπάσει τους κρότους των οπλοπολυβόλων στο Σκοπευτήριο της Καισαριανής και τις ομιωγές του Έλληνα που πέθαινε από την πείνα ή αιματοκυλιότητα. Τα τραγούδια αυτά κέρδισαν τον τίτλο του ελαφρού. Δεν ήταν μόνο ελαφρά σε συνθέσεις, αλλά ελαφρά στο βαθμό που δεν είχαν πια την παραμικρή σχέση με την πραγματικότητα, αν είχαν ποτέ, αφού πλαστογραφούσαν την πραγματικότητα. Κανένα κατοχικό τραγούδι δεν τραγούδησε για τους όμηρους, την πείνα, την κατοχή.

Τα ρεμπέτικα ήταν τα μόνα τραγούδια για να εκφράσουν την πραγματικότητα, όχι ανοιχτά, αλλά με συμβολικό τρόπο. Ταυτίστηκαν με το πνεύμα της Αντίστασης. Τα τραγούδια αυτά κατάφεραν να γίνουν μέσο έκφρασης μιας διαμαρτυρίας του λαού εναντίον των πάσης φύσεως εκμεταλλευτών του. Για την περίοδο αυτήν το βιβλίο του Κώστα Ταχτσή « Η γιαγιά μου η Αθήνα» δείχνει με γλαφυρό τρόπο τη λειτουργία του τραγουδιού την περίοδο της κατοχής.

Ορισμένες μεγάλες μορφές του ρεμπέτικου τραγουδιού ήταν ο Μάρκος Βαμβακάρης, ο Μαρίνος Γαβριήλ (Μαρινάκης), ο Δημήτρης Γκόγκος (Μπαγιαντέρας), ο Παναγιώτης Τούντας, ο Σπύρος Περιστερής, ο Στέλιος Κερομύτης, ο Βασίλης Τσιτσάνης, ο Μιχάλης Γενίτσαρης που στηλίτευσε, ίσως περισσότερο από κάθε άλλον, τον μαυραγοριτισμό. Σίγουρα ο κατάλογος είναι πολύ μεγαλύτερος.

Το ρεμπέτικο τραγούδι σήμερα είναι στα άξια χέρια της νέας γενιάς, που πατώντας στα χνάρια του συνεχίζει τη λαϊκή μουσική δημιουργία.

ΕΝΑ ΕΙΝΑΙ ΣΙΓΟΥΡΟ ΤΟ ΡΕΜΠΕΤΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΘΑ ΑΚΟΥΓΕΤΑΙ ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΕΜΑΣ ΓΙΑΤΙ ΕΙΝΑΙ ΛΑΪΚΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ.

ΑΠΟΚΡΙΑ: Πανάρχαιη γιορτή υποδοχής της άνοιξης

Στα μακρινά βάθη του προϊστορικού κόσμου βρίσκονται οι ρίζες της παράδοσης της Αποκριάς, τότε που ο άνθρωπος ήταν άρρηκτα δεμένος με τη φύση και τους κύκλους της ζωής. Τότε που οι πρωτόγονοι μέσα από παγανιστικές τελετές καλωσόριζαν την άνοιξη και «καλόπιαναν» τη γη, ώστε να είναι γόνιμη για να θρέψει την ομάδα ή την κοινότητα.

Στις πιο παλιές ιστορικές πηγές η Αποκριά ταυτίζεται με το μήνα Φλεβάρη, δηλ. τον Ανθεστηριώνα κατά τους αρχαίους Έλληνες. Τον γιόρταζαν με τα τριήμερα Ανθεστήρια προς τιμήν του Διονύσου, θεού του κρασιού, του γλεντιού, του θεάτρου, της μεταμφίεσης, της ελευθέριας διακωμώδησης των πάντων. Τα Ανθεστήρια ήταν πομπή, με άνθη, τραγούδια, λαμπάδες, μουσικούς και σκώμματα (δηλ. σατιρικούς αστεισμούς), που έλεγαν ντυμένοι οι συμποσιαστές ντυμένοι ως σάτυροι -ακόλουθοι του Διονύσου, κρατώντας θύρσους (σκήπτρα) διακοσμημένους με κισσό (σύμβολο γονιμότητας) και φορώντας προσωπίδες. Ο κορυφαίος μάλιστα σε άρμα, με τα πειράγματά του έσουρνε στους άλλους "τα εξ αμάξης"...

Ανάλογα γιόρταζαν οι Ρωμαίοι τα Σατουρνάλια προς τιμήν του Κρόνου, προσάτη της αμπέλου. Το 217 π.Χ., η γιορτή καθιερώθηκε ως επίσημη αργία με δημόσια συμπόσια. Υπήρχε ο «βασιλιάς» των μεταμφιεσμένων (κάτι σαν το σημερινό Καρνάβαλο) που έμπαινε στην κορυφή της πομπής των συμποσιαστών, μεταξύ των οποίων είχαν δικαίωμα να βρίσκονται και οι δούλοι.

Η μεταμφίεση, το μεθύσι, η αθυροστομία, οι φαλλικοί συμβολισμοί, οι χοροί και οι άλλες εκδηλώσεις ενώνονται στην Αποκριά με το στοιχείο της ανατροπής, αφού όλα επιτρέπονται, ακόμα και η διακωμώδηση της εξουσίας. Η γνώση για τη σωστή όψη των πραγμάτων κουβαλά το σπέρμα της κοινωνικής ανατροπής, η τελετή εκδηλώνεται σαν αμφισβήτηση κάθε κοσμικής και θρησκευτικής εξουσίας. Ακριβώς αυτή η διάθεση είναι το κεντρικό στοιχείο αυτής της γιορτής που της χάρισε αυτήν την αξιοθαύμαστη μακροζωία ανά τους αιώνες.

Η γιορτή καλύπτει την πανανθρώπινη ανάγκη για ξεφάντωμα της ψυχής, της φαντασίας και το σμίξιμό του με άλλους ανθρώπους.

Οι συμβολισμοί είναι ευδιάκριτοι: η γη σαν μητέρα κάθε μορφής ζωής ταυτίζεται με την γυναικεία γονιμότητα τροφοδοτώντας εκδηλώσεις, όπου συνυπάρχουν το αλέτρι και ο φαλλός: όργωμα-συνουσία!!! Ο φαλλός εκφράζει την ανάγκη επίκλησης των «μαγικών» δυνάμεων της γης για να «γεννήσει».

Η χώρα μας, τόσο πλούσια σε παραδόσεις δεν θα μπορούσε να μην πρωτοστατεί στα ήθη και στα έθιμα της Αποκριάς. Είτε κοινά, πανελλαδικά, είτε τοπικά σε σύνδεση με την ιστορία και τους θρύλους της κάθε περιοχής. Τόσο τα δρώμενα, όσο και τα

τραγούδια που τα συνοδεύουν αποτελούν ένα πραγματικό λαϊκό μνημείο για τους λαογράφους.

Ένα από τα πιο παλιά και αυθεντικά έθιμα είναι το γαϊτανάκι, το οποίο πέρασε στην Ελλάδα από πρόσφυγες του Πόντου και της Μικράς Ασίας. Η λέξη «γαϊτανάκι» είναι υποκοριστικό της μεσαιωνικής λέξης «γαϊτάνιν», που σημαίνει μεταξωτό κορδόνι, λωρίδα, ταινία.

Πώς χορεύεται. Χρειάζονται δεκατρία άτομα. Ο ένας κρατά ένα μεγάλο στύλο στο κέντρο, από την κορυφή του οποίου ξεκινούν δώδεκα μακριές κορδέλες-γαϊτάνια, καθεμιά με διαφορετικό χρώμα. Γύρω από το στύλο δώδεκα χορευτές κρατούν από ένα γαϊτάνι και χορεύουν ταυτόχρονα ανά ζευγάρια, τραγουδώντας το παραδοσιακό τραγούδι.

Κάθε χορευτής εναλλάσσεται με το ταίρι του και έτσι όπως γυρνούν, πλέκουν τις κορδέλες γύρω από το στύλο δημιουργώντας χρωματιστούς συνδυασμούς. Όταν οι κορδέλες έχουν όλες τυλιχτεί και οι χορευτές χορεύουν όλο και πιο κοντά στο κοντάρι, αντιστρέφεται η φορά του χορού και αφού τα γαϊτάνια ξετυλιχτούν ο χορός τελειώνει.

Ο αριθμός των δώδεκα χορευτών λέγεται ότι δηλώνει τους μήνες του χρόνου, που εναλλάσσονται ή τις Ώρες, τις μυθικές θεότητες του χρόνου, που όριζαν επίσης τη βλάστηση. Το γαϊτανάκι συμβολίζει την ομόνοια και τη συναδελφικότητα και συνάμα τον κύκλο της ζωής, από τη ζωή στο θάνατο, από τη λύπη στη χαρά, από το χειμώνα στην άνοιξη και το αντίθετο.

Σύμφωνα με τους λαογράφους οι ρίζες αυτού του εθίμου βρίσκονται πολύ βαθιά στην αρχαιότητα, σε έναν λαό που κατοικούσε στη σημερινή Τουρκία, τους Φρύγες, που λάτρευαν τη Μητέρα θεά Κυβέλη (την Ρέα, μητέρα του 12θεου). Κι εδώ αρχίζει κάποιος από τους συναφείς μύθους. Η Κυβέλη «τσιμπημένη» με τον πανέμορφο ακόλουθό της Άττι, απαίτησε από αυτόν αγνότητα και πλήρη αποχή από τη σαρκική ηδονή. Ο Άττις όμως «λοξοδρόμησε» και έσμιξε ερωτικά με την Αγδήστη, την κόρη του ποταμού Σαγγάριου. Όμως επειδή ήταν και ...φιλότιμος, μόλις αναλογίστηκε ότι αθέτησε την υπόσχεση, που έδωσε στη θεά, αυτοευνουχίστηκε(!) και πέθανε από αιμορραγία. Εξαιτίας του γεγονότος αυτού η γη έμεινε άκαρπη, έπεσε λιμός στη Φρυγία και η θεά ανέστησε τον Άττι (κατά άλλη εκδοχή ο Δίας δεν συμφώνησε αλλά υποσχέθηκε στην Κυβέλη ότι το σώμα του Άττι δε θα σαπίσει και δε θα λιώσει ποτέ). Η Κυβέλη όρισε να τιμάται με γιορτές (οργαστικά μυστήρια) για τρεις ημέρες, προκειμένου να επαναφέρουν τη γονιμότητα στη γη. Στις γιορτές του Άττι στόλιζαν δέντρα με ίσιο κορμό (πεύκα) με κορδέλες, λουλούδια, στεφάνια, κουδούνια, και χόρευαν γύρω από αυτά ως ένδειξη χαράς.